

AQUAE

Núm 47 - Setembre 2014

Revista Municipal de Caldes de Malavella

Festa Major 2014

*Repàs fotogràfic
dels actes de la Festa
Major*

*Entrevista
a mossèn
Àngel Pagès
i Isern*

*Canvis d'ubicació
de l'Ajuntament i
la rectoria en els
últims dos segles*

Trijornidi Artesania Una botiga diferent: Objectes de regal amb ànima, regals

personalitzats i especials per encàrrec.

A la nostra botiga trobaràs objectes de regal de qualitat, peces artesanals úniques, bijuteria, reproduccions de joguines antigues, detalls i complements per a totes les edats, jocs infantils, elements decoratius, ceràmica artística i un gran nombre d'articles per poder triar.

I l'objecte estrella: el vidre pintat a mà, com ara el got de faltriguera.

Peces úniques, originals i exclusives a preu directe de taller.

Visita la nostra botiga a: Plaça St Esteve, 3 de Caldes de Malavella.

Telf.: 609 51 74 11

Obert de dimarts a dissabte.

Segueix-nos a Facebook: [trijornidi artesania](#)

AQUAE

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.700 exemplars GRATUÏTS.

Dipòsit legal: B-35.961/01

Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/Vall-Ilobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (La Selva).

Telèfon: 972 470 005

Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella

Coordinació: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65
aquae@caldesdemalavella.cat

Consell de redacció: Mercè Rossell, Albert Torrent, Xavier Amores, Feluca Díaz, Anna Macias, Oscar Planes, Antoni Mas, Carmen Duran, Paula Brujats i Esther Domínguez.

Han col·laborat en aquest número: Àurea Farssac, Pere Serrats, Ramon Torrent, Pep Rimbau, David del Rio, Fènix... au!, Marc Martínez i l'equip d'infermeria del CAP Caldes.

Disseny i maquetació: Xavi Amores

Agraïments: Entitats culturals, esportives, escoles, instituts i AMPES.

Fotos: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65 -
info@alberttorrent.cat

Contacte per suggeriments i lliurament de material:
aquae@caldesdemalavella.cat

Impressió: Anman Gràfiques del Vallès, S.L.

Hi col·labora:

MOMENTS HISTÒRICS

De mica en mica i mandrosament deixem enrere la Festa Major, que repassem en aquest número, però la baixada de l'activitat que implica l'estiu s'acaba de cop aquesta tardor, que es preveu ben moguda socialment i políticament parlant.

Es diu que per valorar els moments històrics cal analitzar-los des de la distància que dona el pas d'un cert temps i la perspectiva històrica. El moviment social i polític que viu el país no permeten anàlisis gaire definitius ja que els canvis són vertiginosos i es van succeint un rere l'altre. El que sí podem entreveure és que sí, que estem vivint uns moments històrics i crucials per a Catalunya. El proper 11 de setembre i, sobretot, la consulta del 9 de novembre poden marcar el futur del nostre país en les properes dècades.

Però com he apuntat, no és un moment gaire adequat per anàlisis fiables i duradores i menys per aventurar-se a fer prediccions. D'entrada, comptem que la consulta es farà però, com moltes altres coses, no ho sabem del cert ja que el govern espanyol ja ha avisat que no ho permetrà de cap de les maneres.

En cas que se celebri i guanyi el "sí", l'opció que sembla que té més força, s'obre un procés llarg i feixuc, ple d'esperança però segur que també de contratemps. Si guanya el "no", caldrà veure com ho paeix tot el moviment social que en els darrers anys ha estat treballant tant intensament per la independència de Catalunya i com repercuteix en el mapa polític català.

En cas que es prohibeixi celebrar la consulta, caldrà veure quin és el pla B dels partits polítics catalans. Desobediència? Eleccions plebiscitàries?

Una altra incògnita és, tant en un cas com en l'altre, preveure els suports i complicitats d'altres estats davant d'un possible estat català. Ja fa temps que es treballa en la internacionalització del cas català i s'ha fet força feina en aquest sentit. I caldrà estar atents a fins on pot arribar l'Estat espanyol per entorpir el procés.

Des de Caldes només ens resta viure intensament aquests moments i estar a l'expectativa dels esdeveniments. Només de pensar que quan surti el proper Aquae ja s'haurà celebrat (previsiblement) la consulta, ja m'entra vertigen!

Albert Torrent i Amagat

Coordinador i redactor en cap de la revista municipal AQUAE de Caldes de Malavella

Fe d'errades:

A l'apartat "Carrers de Caldes" del número 46 de l'Aquae es fa referència a un res que es feia i es fa encara en algunes cases en cas de tempestes. La frase per un problema d'edició va quedar incompleta ja que la versió correcta és "Sant Marc, santa Creu, santa Bàrbara, no ens deixeu!"

AQUAE

ANUNCIA'T A L'AQUAE A PARTIR DE 15€!

Si vols fer publicitat entre els caldens, arriba una nova manera d'anunciar-te, molt econòmica i eficaç! Si et dones a conèixer a través de l'Aquae tindràs els següents avantatges:

- És un mitjà gratuït
- Té una tirada de 1.700 exemplars
- Arriba a bona part de les llars de Caldes
- Té unes tarifes molt econòmiques, a l'abast de tothom

Si ets una empresa, un comerç, una indústria, un professional... anuncia't a la revista municipal de Caldes de Malavella.

És la millor manera de publicitar-te!

Informa-te'n a l'Ajuntament de Caldes de Malavella (972 47 00 05).

Normativa: L'apartat Tribuna Oberta dona veu als caldens que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol qüestió. Segons el reglament intern, no s'acceptaran escrits que difamin i que no respectin les normes de convivència. També en queden exclosos els partits polítics, que tenen el BIM com a via d'expressió. Tampoc no s'acceptaran textos de confrontació entre dues parts ja que l'Aquae no és una eina d'altaveu ni de resolució de conflictes. Els escrits no superaran les 300 paraules. Els interessats a participar-hi cal que ens enviïn els textos a aquae@caldesdemalavella.cat i que ens facilitin el nom, cognoms i el DNI.

"CALDES DE MALAVELLA, LA VILA TERMAL",
el millor llibre per regalar!

compra a:
Oficina de Turisme
25 eur.

CUINA FORTTA.com LA CUINA FABRICADA A CAMPLLONG PER GERMANS TAULERIA

Totes les prestacions en una mateixa cuina

- LA MÉS ROBUSTA
- AMB MÉS CAPACITAT D'ARMARIS
- MÉS ERGONÒMICA
- AMB EL DISSENY MÉS ACTUAL

VISITI'NS A TALLER TAULERIA. Mas Fosa, n°9 Campllong (Darrere restaurant Mas Canyet) T. 972.46.13.66

PRESENTACIÓ DE LA UNITAT CANINA DE LA POLICIA

La Unitat Canina en acció en un simulacre.

El dimarts 15 de juliol es va presentar la Unitat Canina de la Policia de Caldes de Malavella, un equip format per dos agents de la Policia Local que s'han format prèviament en ensinistrament de gossos i en Drako, un gos pastor alemany d'un any i 43 quilograms de pes que ha estat ensinistrat en la detecció de 14 tipus de drogues. Durant l'acte de presentació, els dos agents i el gos van fer una demostració de la manera d'actuar en la detecció de substàncies estupefaents.

Detecció de drogues

La situació estratègica de Caldes, a prop de l'N-II, de la costa i de l'estació de tren, el fan un lloc de pas en el tràfic de drogues i fins i tot de cultiu, com ha pogut comprovar la mateixa Policia Local. Per això, la Unitat patrollarà pel municipi i és capaç de detectar tant el consum, la tinença o el cultiu o preparació de drogues, la qual cosa serà un element dissuasiu que permetrà controlar molt millor els punts del municipi on hi ha activitats relacionades amb estupefaents.

A més, serà de gran utilitat en les actuacions del Grups d'Actuació Preventiva (GAP), un grup especialitzat de la Policia Local que funciona des de l'estiu de l'any passat, i que realitza controls programats

curts i ràpids per identificar vehicles i conductors que tenen com a objectiu prevenir robatoris, furtos i tràfic i consum de drogues. És en aquest últim punt on en Drako i els dos agents tindran un protagonisme especial.

L'ensinistrament i l'entrenament

Els dos agents han treballat des del març passat amb en Drako amb el suport d'un ensinistrador fins al punt que ja està ja preparat per a realitzar la seva tasca. D'entre les moltes tècniques d'ensinistrament que hi ha, s'ha optat pel sistema d'obediència mixt per mitjà del qual es premia verbalment el gos quan fa bé la seva feina i es "castiga" lleugerament amb el collar quan no la fa. En quant a la detecció de les drogues, ha estat ensinistrat en el mar-

La Unitat Canina de la Policia està formada per dos agents i en Drako, un gos pastor alemany d'un any i 43 quilograms de pes que ha estat ensinistrat en la detecció de 14 tipus de drogues

catge passiu ja que quan detecta la droga s'asseu i marca el punt on hi ha la droga amb el morro. Val a dir que el gos, quan li posen l'armilla de treball veu la seva feina com un joc de tal manera que s'excita i s'impacienta per actuar, detectar la droga i obtenir un premi.

A part del treball directe al carrer, la Unitat Canina de la Policia Local de Caldes de Malavella destina 6 hores a la setmana a fer entrena-

ment per agafar i mantenir la pràctica. En aquestes sessions també s'hi podran incorporar noves drogues en el ventall de substàncies que detecta el gos ja que aquest és un món canviant i caldrà adaptar-s'hi. Els agents estan també en contacte amb altres policies catalanes i espanyoles i intercanvien experiències i consells ja que aquest és un món molt més complex del que pot semblar aparentment.

Aposta decidida i vessant educativa

En Drako té habilitat un cobert amb una caseta i els dos agents el duen a passejar i li donen menjar 3 cops al dia. Són els responsables del gos i pràcticament els únics que hi tenen contacte ja que com menys persones hi interactuen, millor és la compenetració i entesa entre el gos i els dos agents. Aquesta iniciativa sorgeix dels mateixos agents que van fer la proposta al cap de la Policia Local, Xavier Muñoz, i al regidor de Seguretat, José Fernández Celada, que hi han apostat fermament i hi han dipositat bones expectatives.

En la vessant educativa es preveu que la Unitat Canina visiti les es-

Els dos agents de la Unitat Canina, als dos extrems i en Drako acompanyats per l'alcalde de Caldes de Malavella, Salvador Balliu, el regidor de Seguretat ciutadana, José Fernández, i pel cap de la Policia Local, Xavier Muñoz.

coles i l'institut com a element de treball de la conscienciació sobre com s'han de tractar els gossos i la responsabilitat que suposa tenir animals domèstics. De fet, ja hi ha una primera vinculació ja que van ser els alumnes de les dues escoles, a través d'una votació, els que van triar "Drako" com a nom del gos.

En matèria de gossos, no es descarta que en un futur la Policia pugui assessorar en l'ensinistrament de gossos de particulars víctimes de la violència domèstica. En

aquests casos, s'ensenyen els gossos dels propietaris a defensar el seu amo o mestressa i donar-li un marge d'espai i de temps per poder actuar i demanar auxili. ■

DOS POLICIES DEL COS DE CALDES ES GRADUEN A L'ESCOLA DE POLICIA DE CATALUNYA

Dos agents del Cos de la Policia Local de Caldes de Malavella es van graduar el divendres 18 de juliol passat després de superar el Curs Bàsic de Polícies, de 9 mesos. La cloenda del curs 2013/14 es va celebrar a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC) a Mollet del Vallès.

Per finalitzar l'oposició, els dos agents hauran d'encarar l'última fase que consisteix en fer 12 mesos de pràctiques en el municipi. Acabat aquest període, el cap de la Policia Local redactarà un informe per determinar si els dos policies hauran superat el període de pràctiques. En cas afirmatiu, ja només els restarà rebre el nomenament com a funcionaris de carrera i hauran finalitzat totes les fases de l'oposició. Actualment el cos

de la Policia Local està composta pel cap, vuit policies locals amb formació i un últim agent interí. ■

LES EXCAVACIONS AL CAMP DELS NINOTS DESCANSEN UN ANY

L'endarreriment de la concessió de les subvencions per part de la Generalitat de Catalunya ha fet que l'IPHES (Institut Català de Paleoeologia Humana i Evolució Social) hagi decidit no fer cap campanya d'excavacions enguany en el jaciment del Camp dels Ninots de Caldes de Malavella. Així doncs, després de deu anys seguits de treballs, aquest serà el primer en el qual no es faran tasques en el camp. Un dels codirectors, Gerard Campeny, explica que això no implica que aquest any l'IPHES no treballi en el Camp dels Ninots ja que s'estan fent feines de laboratori per analitzar la gran quantitat de troballes fetes en tots aquests anys.

Campeny explica que la Generalitat ha canviat la normativa pel que fa a la concessió de subvencions. L'IPHES i tots els equips d'investigació van haver de presentar a la Generalitat un projecte previ per poder optar a subvencions. En el cas del Camp dels Ninots aquest projecte ja ha estat aprovat però el contratemps és que la convocatòria de les subvencions es va fer el maig i que fins al setembre o octubre no es preveu que es resolguin. Encara que es concedeixi la subvenció, això dona poc marge de reacció a l'IPHES per poder organitzar una campanya a finals d'any, una època que, a més, no és la millor per a treballar-hi.

Aquest fet coincideix en els progressos en la declaració del Jaciment del Camp dels Ninots com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN). La Generalitat ha incoat l'expedient que està en exposició pública. Es preveu que després de la consideració de les al·legacions es trametrà a l'Institut d'Estudis Catalans i que si hi dóna el vistiplau, es trametrà al Parlament perquè s'aprovi definitivament. L'IPHES calcula que si no hi ha contratemps això podria passar a començaments de l'any que ve. ■

MATEU CIURANA RODA A CALDES AMB GERARD QUINTANA EL CURT "DIÒGENES, EL GOS"

Mateu Ciurana ha rodat els dies 22 i 23 d'agost un nou curtmetratge professional, "Diògenes, el gos", que ha tingut com a escenari els voltants de la glorieta dels Jardins de les Termes Romanes de Caldes de Malavella.

En el repartiment d'actors hi ha el cantant Gerard Quintana en el paper de Diògenes, Eudald Font, que interpreta Alexandre el Magne, Paco Moreno, Jordi Angelats, Ruth Sánchez i Guillem Terribas.

Segons diu Mateu Ciurana, "es tracta d'un projecte personal que d'alguna manera segueix la idea del meu curt anterior "Llätzer" de passar al cinema temes que m'interessen". En aquesta ocasió es tracta del retrat del filòsof grec Diògenes de Sinope, dit Diògenes, el cínic i es recrea en la trobada que

va mantenir amb el jove Alexandre Magne. "La pel·lícula està ambientada en l'època moderna per ressaltar l'actualitat del pensament del protagonista", explica Ciurana.

L'equip tècnic està format per 15 persones, majoritàriament sortits de l'Escola Universitària ERAM, adscrita a la Universitat de Girona, els 6 actors esmentats i una bona colla d'extres.

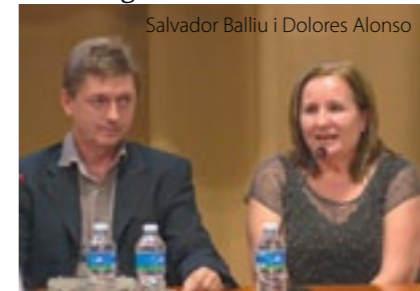
El projecte es finança mitjançant petites aportacions, moltes elles de caldens i caldenques. La contribució és de 15 € a canvi d'un DVD amb el curt i un documental sobre el rodatge i, a més, 10 € per persona per assistir a l'estrena que es farà a Caldes a l'octubre i veure el nom als títols de crèdit. Si hi voleu col·laborar, podeu entrar en contacte amb en Mateu Ciurana a través de l'adreça següent: correu@mateuciurana.cat. ■

PRESENTACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ LOLA

El dissabte 28 de juny es va presentar públicament l'Associació Lola, una entitat sense ànim de lucre fundada pels familiars de Lola Pajares Alonso, assassinada a Caldes de Malavella el 28 de maig de 2013 a mans del seu cunyat. El Casino Municipal va quedar ple fruit de l'expectació. Hi van intervenir la presidenta de l'Associació i mare de la víctima, Dolores Alonso, i els familiars Agustí Pajares i Esther Avellaneda. Van estar acompanyats per l'alcalde de Caldes de Malavella, Salvador Balliu, i per la coordinadora territorial de l'Institut Català de les Dones (ICD) a Girona, Fina Surina.

cions per finançar la publicació a través d'una campanya de micromecenatge.

Els objectius de l'Associació Lola són donar suport a les persones que han patit o pateixen la violència de gènere a través de l'assessorament directe (psicològic, legal, laboral...) conferències, grups d'ajuda mútua i divulgació, entre altres.

PER A MÉS INFORMACIÓ SOBRE L'ASSOCIACIÓ LOLA:

Web: <http://www.associaciolola.org>
<http://www.verkami.com/projects/8612-la-meva-capsa-de-pandora>
[f /Associaciolola](https://www.facebook.com/Associaciolola) [t @associaciolola](https://www.instagram.com/associaciolola)

LA REVISTA GAVARRES, AMB REFERÈNCIES CALDENQUES

El número de primavera - estiu de la revista Gavarres (www.gavarres.com) té tres referències a Caldes de Malavella.

Per una banda, el dossier d'artistes de poble recull una entrevista al pintor caldenca Amadeu Fontán, realitzada per la periodista i fotògrafa també caldenca Elisabet Serra. Per altra banda, l'apartat de Patrimoni inclou un article sobre les Termes Romanes del nostre municipi, a càrrec de l'arqueòleg Joan Llinàs, i una entrevista a en Paulí Boda que parla sobre plantes i remeis casolans.

- SERVEIS -

Tallat de cabells dona i home
 Pentinats per ocasions especials
 Ungles semipermanents
 Ungles de gel
 Depilacions de dona i d'home
 Maquillatges de núvia

Musache Estilistes

- PRODUCTES -

Perfums
 Xampús
 Productes capil·lars
 Maquillatge

Horari: dimarts a divendres, de 9.00 a 13.00 i de 15.00 a 19.00. Dissabte de 9.00 a 15.00 - C/ Major 29. 17455 Caldes de Malavella - Tel: 655 21 90 22

NEIX ABEONA, UNA ENTITAT QUE VOL FOMENTAR L'ACOMPANYAMENT A LA MAINADA DE 2 A 6 ANYS

Aquesta any s'ha constituït com a entitat l'Associació de Famílies Abeona (Abeona), una associació sense ànim de lucre composta per mares i pares i els seus infants, que comparteixen l'objectiu comú de donar a la mainada de 2 a 6 anys un acompanyament conscient i respectuós al seu desenvolupament emocional, motriu i cognitiu, on el joc és el centre de l'activitat. Tot això en un entorn i amb uns materials el més naturals possibles i adaptat als processos interiors i necessitats de la canalla.

Aquest nom correspon a una deessa grega que acompanyava els infants la primera vegada que sortien de casa. Va ser la divinitat que protegia els nens i les nenes d'aquella cultura, un cop començaven a fer els seus primers passos cap enfora

de la vida familiar i començaven a obrir-se a la resta del món.

Amb aquest arquetip van començar, a Caldes de Malavella, unes inquietuds d'algunes famílies per donar un bon acompanyament als seus fills i filles que poc a poc deixen de ser uns nadons, per ser petits infants.

I, així, aquests pares i mares es van començar a reunir, compartir moments conjunts i parlar de què volien per als menuts de la casa. I després d'un any i mig, aproxima-

dament, es va conformar aquest grup de persones com a una cosa més tangible. Des d'aquesta primavera es van constituir i l'Ajuntament va aprovar-la com a associació d'interès del municipi de Caldes de Malavella.

Des de la seva curta història han fet dues trobades obertes al públic, als mesos de juny i juliol, on han compartit berenar, bona companyia i altres activitats lúdiques. El projecte tira endavant amb noves propostes de cara al futur i ganes d'anar ampliant el nombre de famílies amb una activitat que dona vida a Caldes, en aquest àmbit.

Per a més informació sobre l'entitat, veieu el seu articles a l'apartat Entitats o contacteu-hi a través de l'adreça de correu:

associacioabeona@gmail.com. ■

1.870 CÀPSULES DE CAFÈ PER UNA CORTINA

L'Encarna ens ha convidat a casa seva per ensenyar-nos una cortina especial que ha fet ella mateixa amb ni més ni menys que 1.870 càpsules de cafè que en bona part ha aconseguit de bars.

Ens explica que el procediment ha estat el següent: "primer cal aixafar dues càpsules de cafè i posar-les contraposades, després cal fer-hi foradets a dalt i a baix i passar-hi fil de cuca perquè quedin subjectats".

L'Encarna explica que la seva filla va treure la idea d'internet i va començar-la però que ha estat ella la que l'ha continuada i acabada. La seva intenció és tenir-la penjada com a

decoració i no descarta fer-ne alguna altra a mida que pugui posar en alguna entrada.

Mentrestant, va aixafant càpsules per fer collarets, no hi ha res com tenir creativitat, manetes i paciència! ■

EL CALDENC MIQUEL FARRÉ, CAMPIÓ DE CATALUNYA I SOTS-CAMPIÓ D'ESPANYA

Miquel Farré i Masgrau ha estat en la temporada passada campió de Catalunya i sots-campió d'Espanya amb l'equip aleví del SHUM Maçanet, després de perdre tan sols un partit en tota una temporada. Des d'aquí li donem l'enhorabona! També en hoquei patins, tres caldencs es van disputar la Copa Girona benjamí 2014 amb els seus respectius equips. El SHUM C, amb en Martí Ibáñez i l'Albert Pumar, es van imposar al SHUM A, on juga l'Ànton Vehí. ■

FARMÀCIA CASANOVAS

C. Vall-Ilobera, 17 - 17455 Caldes de Malavella (Girona) - Telèfon 972 470096

Fórmules magistrals
Plantes medicinals
Nutrifarmàcia
Dermofarmàcia
Ortopèdia
Homeopatia

Us oferim els nostres serveis:

Atenció farmacèutica i consells de salut

Mesura de la tensió arterial segons els protocols de treball

Sistema personalitzat de dosificació per a pacients polimedcats

Consulta de dietista – nutricionista col·legiada

Farmàcia associada a XARXAFARMA

Web: www.farmaciamcasanovas.cat

correu: fciamcasanovas@xarxafarma.com / info@farmaciamcasanovas.cat

Segueix-nos a Facebook!

estètica
Raquel
ESTETICIANTE I QUIROMASSATGISTA

Regala una targeta regal!

Desitjo que t'agradi!

CARTA DE SERVEIS

- Depilacions
- Abonament depilació
- Belleza de les mans
- Belleza dels peus
- Raig uva
- Tractaments facials
- Massatges
- Maquillatges

NOU
Servei de pestanyes!

MAXCARA

21 DÍAS CON MAQUILLAJE PERMANENTE DE PESTAÑAS

C/Nou 28. Caldes de Malavella. Telèfon: 972 47 03 46

L'ISIDRE I LA CONXITA DEIXEN CA L'ARTAU

L'Isidre Artau i la Conxita Roca deixen ca l'Artau, la casa on ha viscut com a masovera la família des de fa 115 anys. I ho fan per anar a viure al poble, on estaran més a prop de tots els serveis. Ells mateixos ens expliquen com la casa va anar passant de generació en generació.

Tot va començar quan el propietari de Ca l'Artau es va casar amb una noia d'Aiguaviva i s'hi van instal·lar una temporada però la muller s'enyorava per la qual cosa van decidir arrendar la casa i anar-se'n a viure a Aiguaviva.

Va ser en aquest punt quan l'avi Jaume va passar a ser masover i es va casar amb la Rosa de Mas Arús. Això va ser l'any 1904 i el 1906 va néixer el pare de l'Isidre, l'Antoni, que es va casar amb la Conxita de la granja tres estrelles. Van tenir tres fills: en Joaquim, l'Isidre i en Josep. Van ser anys durs ja que l'avi i l'àvia vivien a casa i ja eren grans, la mare i el germà gran -en Joaquim- estaven malalts (aquest últim en cadira de rodes). Això volia dir que el pare havia de portar el mas tot sol. Van quedar arruïnats però a base de treball i amb l'ajuda dels fills se'n van sortir i van anar pagant tots els deutes.

A ca l'Artau van conuiu totes les generacions juntes: l'àvia i l'avi; el pare i la mare; els germans; i les dues filles de l'Isidre i la Conxita: la Rosa i l'Ausència.

L'Isidre i la Conxita s'han fet càrrec dels terrenys i del bestiar de ca

l'Artau tot aquest temps i hi han anat fent millores. Les relacions amb el propietari han estat sempre molt bones. En l'última època però, amb el pas dels anys, han anat deixant de fer feines fins a tenir cura ara de 10 ovelles i 10 gallines. Lamenten que la feina de pagès no ha estat mai valorada i per això molt poca gent vol dedicar-se a aquest ofici. Les filles no en són una excepció i han tirat per altres bandes.

Arribat aquest punt, l'edat els ha fet decidir deixar la casa, no sense recança, i venir a viure al poble on estaran més a prop del metge i de les botigues. Tenen el dubte de si estaran millor o no en aquesta casa però, com a mínim, han procurat que tinguin una mica d'hort per continuar treballar la terra de la qual no se saben separar. Esperem que tinguin una vida ben feliç a la seva nova casa on preveuen anar-hi a viure aquest mateix any! ■

INSTAL·LACIONS ESTEVE GIBERT

estevegibert@hotmail.es
TLF. 664 369 841

<http://gibert.plisweb.com>

El tracte personal, l'atenció farmacèutica i la professionalitat que et mereixes

- Fòrmules magistrals
- Homeopatia
- Anàlisi dermocòsmica
- Nutrició i dietètica
- Campanyes sanitàries
- Colesterolèmia i glicèmia capil·lar
- Herboristeria i fitoteràpia
- Veterinària
- Consell farmacèutic

Podeu fer les vostres consultes per mail a:
info@farmaciaxeniaplanas.com
www.farmaciaxeniaplanas.com
Farmàcia Xènia Planas
Ctra. Ullastreta, 29
17455 Caldes de Malavella
Tel. i fax: 972 47 11 10

Obrim TOTS els diumenges!

DIETÈTICA DE CALDES
Salut, alimentació i estètica biològica

NOU HORARI:
Dilluns a dissabte:
9.00 a 13.30 h
Les tardes de:
16.30 a 20.30 h
Dissabtes de:
18.00 a 20.00 h

ELS NOSTRES PRODUCTES:

- Aliments ecològics
- Fruïta i verdura
- Herbes infusions i tes
- Begudes vegetals
- Encens
- Gemmes i minerals
- Aromateràpia
- Cosmètics i bellesa

ELS NOSTRES SERVEIS:

- Consulta gratuïtes en:
Naturopatia, dietes i control del pes
- Auriculoteràpia
- Flors de Bach
- Estètica natural
- Massatge terapèutic
- Drenatge limfàtic
- Reflexologia podal

Abonaments mensuals i vals de regal!

Ens trobareu a:

C/ Termes Romanes 17-19 · 17455 Caldes de Malavella · Tel. 972 47 24 27
www.ladieteticaDecaldes.com · dieteticadecaldes@gmail.com [f](https://www.facebook.com/dieteticaDecaldes) /dieteticaDecaldes

FESTA MAJOR 2014

CONSTRUCCIONS **J. Barnés** 626 890 087 • construccions@jbarnes.cat
www.jbarnes.cat • C/Indústria, 13 17455 Caldes de Malavella

 Rústic	 Rehabilitació	 Recuperació de masies	 Estructures
 Rehabilitació de Teulades	 Serveis i manteniment	 Obra nova	 Paviments i jardineria
 Petits atencions	 Reformes	 Solucions pràctiques Elimini el risc de caiguda canviant la banyera per un plat de dutxa	

DESIGUALTAT PER A TOTHOM

Aquest article analitza el repartiment cada cop més desigual de la riquesa en les nostres societats i com les polítiques econòmiques no se centren en el benefici comú sinó en els interessos d'uns pocs.

L'economista **Robert Reich**, que va ser secretari de treball de **Bill Clinton**, va publicar el llibre 'Aftershock', que va inspirar el documental 'Inequality for all' del 2013.

Robert Reich diu que el 70% de l'economia depèn de la despesa dels consumidors i denuncia com la classe mitjana ha frenat el consum per la pèrdua de treball i poder adquisitiu. Les empreses no contracten per la pèrdua de clients. Els governs fan polítiques

d'austeritat i, per tant, frenen més la demanda. No obstant això, cap govern no impedeix que l'1%

"Les inversions a Espanya no s'han basat en l'interès general, en garantir l'economia ni en models sostenibles"

dels més rics es faci amb més i més riquesa.

La situació que reflecteix, basada en els Estats Units, és perfectament extrapolable al cas que estem vivint a Espanya

Els milionaris no creen la major part del treball, ho fa la classe mitjana. En la dinàmica actual, la classe mitjana viu al límit i està espemuda, el poder adquisitiu ha caigut en picat des de finals dels anys setanta. Cada vegada hi ha més diferències entre les classes mitjanes i les riques. Hi ha tota mena d'indicadors que reflecteixen aquesta realitat però només cal fixar-se en la taxa d'atur, les modalitats de contractes, l'evolució dels sous i la pujada d'impostos.

Un treballador en nòmina, per terme mig, està tributant per més

del 50% del seu sou, si tenim en compte les retencions de la nòmina (SS, IRPF i AT), el 21% d'IVA de qualsevol compra que realitzi més els impostos indirectes com ara IBI, escombraries, impost de circulació, guals, etc.

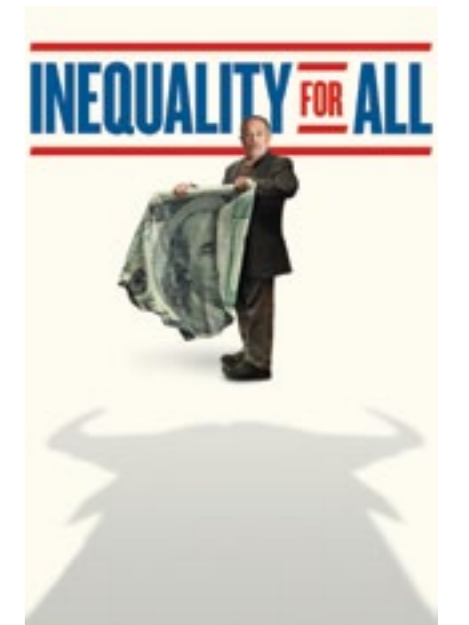
Els 100 americans més rics guanyen més que els 150 milions d'americans dels fons de la piràmide. La meitat dels actius d'Estats Units està en mans de 400 milionaris, la qual cosa també condiciona les decisions polítiques i, per tant, la democràcia. Espanya segueix el mateix model. Un cas tant recent com dolorós ha estat el rescat a la banca, que ha suposat fins i tot un canvi de la Constitució espanyola, que ni tan sols hem votat.

Les inversions a Espanya no s'han basat en l'interès general, en garantir l'economia ni en models sostenibles. El greuge d'inversions estatals és especialment palès a Catalunya, com tots ja sabem, si bé aquest tema entra dins un altre marc de discussió.

La manca de confiança amb les institucions i els polítics no pot traduir-se en conformisme. Hauríem de tornar als plantejaments econòmics de començaments dels anys 70, especialment pel que fa a la redistribució de riquesa.

La desigualtat és inevitable i, fins i tot, desitjable ja que, a fi de comptes, és la base del capitalisme però no fins al punt que el 70% de la gent tingui uns mitjans tan pobres que afectin no tan sols les seves vides sinó també l'economia del país.

Un altre factor important és la formació com a element imprescindible per garantir el desenvolupament econòmic d'un país però també per la capacitat individual

"La meitat dels actius d'Estats Units està en mans de 400 milionaris, la qual cosa també condiciona les decisions polítiques i, per tant, la democràcia"

de trobar feina i ser competitiu en el món laboral. Curiosament, com més exigent ha estat el mercat, més desànim ha generat entre els joves i pitjor ha estat el nivell de formació general de la nostra societat.

L'eterna discussió entre esquerres i dretes i el bipartidisme espanyol amaga formes de fer polítiques que agreugen les condicions de la classe mitjana. Els dos grans partits en l'àmbit estatal han pactat sobre un model econòmic deixant de costat el sentiment de la gran majoria dels ciutadans.

Les polítiques socials no poden ser la solució al conformisme ni la manca d'especialització, com tampoc un apagafocs a polítiques que oprimeixen la classe mitjana. ■

MOSSÈN ÀNGEL PAGÈS I ISERN

Parlem amb mossèn Àngel amb motiu de les seves noces sacerdotals. 50 anys de mossèn donen per molt i en aquesta entrevista donem una pinzellada a la seva vida lligada a l'Església, al seu pas per Caldes i a les seves valoracions sobre com veu la societat actual.

Quan vas sentir la crida de Déu?

De ben petit. Vinc d'una família de pagès practicant d'un poble petit com és la Tallada. Vaig començar fent d'escolà com havien fet els meus tres germans grans i als 10 anys ja tenia clar que volia ser mossèn. Després d'un any introductor, ja que era molt jove, vaig estudiar 12 anys al seminari i el 30 de juliol de 1964, als 23 anys, vaig ser nomenat capellà.

I a partir d'aquí?

Vaig estar un any a Calonge i un altre a la Bisbal d'Empordà fins que el 1967 vaig tornat a traslladar-me però aquest cop una mica més lluny, a Rhodèsia (ara Zimbawe).

Com va ser?

En el seminari ja n'havia sentit a parlar i em motivava anar de missi-

ons i servir els més desvalguts. Em vaig preparar a l'IEME (Institut Espanyol de Missions Estrangeres) i d'acord entre el bisbe d'aquí i el d'allà vaig anar a Àfrica on vaig estar-hi 9 anys. Els millors anys de la meua vida van ser els de les missions perquè t'enriqueixen molt. Em va donar molta confiança i em va ensenyar a no preocupar-me de les coses més materials sinó de viure el dia a dia. Són gent molt acollidora i solidària.

Hi vàreu fer tasques només evangelitzadores o també socials?

Les dues anaven juntes. Primer construïem els hospitals i les escoles amb el consentiment del govern que, de fet, no ens controlava i ens delegava tota la responsabilitat. En una segona etapa construïem l'Església i ens centràvem més en l'evangelització.

Vàreu congeniar amb la població autòctona?

A Rhodèsia feia tot just 25 anys que l'Església cristiana hi havia arribat i es pot dir que pràcticament començàvem de zero. Hi havia 12 capellans que cobrien un territori com tot Catalunya. Val a dir que vàrem rebre un respecte i una

atenció extraordinàries ja que hi havia molta gana material i també espiritual.

Explica'ns alguna anècdota...

Hem d'entendre que estàvem en una zona amb una gran majoria negra que estava dominada i explotada per una minoria blanca, fins a tal punt que, en veure que érem blancs ens preguntaven: "si en el vostre país tots sou blancs, qui treballa doncs?". El contacte amb els blancs era escàs i ens trobàvem de vegades que els nens sortien corrents espantats quan ens veien. Per últim, una de les frases que em va emocionar més va ser quan, en una assemblea local, una persona de la comunitat va dir en el seu idioma: "aquest home és l'enviat de Déu" (mossèn Àngel diu la frase en l'idioma autòcton).

I vas tornar a Catalunya però per poc temps...

Sí, vaig tenir un parèntesi en el qual vaig fer l'auxiliar i un altre cop de mossèn a Tortellà (4 anys) i a Breda (1 any). Malgrat tot, jo tenia al cap tornar a Àfrica per fer de missioner però en aquella època el papa Pau VI havia fet una crida per evangelitzar l'Amèrica Llati-

na. A través de l'OCSHA (Obra de Cooperació Sacerdotal Hispano Americana), vaig rellevar un company que estava a Perú, a a la zona de Cuzco. Era a plens Andes, en una zona a prop de 3.000 metres d'alçada. Cobríem 50 poblets que visitàvem a cavall. Procuràvem visitar-los tots un cop a l'any com a mínim però teníem l'enllaç i suport de catequistes a cada poblet. En aquesta zona el cristianisme ja estava més implantat. Hi vaig anar l'any 1982 fins a l'any 1990.

I llavors?

Vaig estar 8 anys a la parròquia de Sarrià de Ter, després dels quals vaig voler tornar a missions, ara a Cuba. Era una època d'acostament entre el règim cubà i el Vaticà, de mans de Joan Pau II. L'experiència però no va anar bé ja que al cap de 2 mesos i mig em van dir que no tenia el permís de residència i em van expulsar.

I abans de Caldes, per on vas passar?

Vaig estar a Vilobí, Salitja, Sant Dalmai i Brunyola durant 4 anys, 1 any més a Maçanet de la Selva i 6 anys a Canet de Mar fins al 2010, quan vaig arribar a Caldes.

Tants de canvis de poble deuen ser una mica difícils de pair...

A tots els llocs que he deixat m'hi hauria quedat. Quan el poble t'ac-

cepta costa molt de deixar-lo però hem fet una promesa de disponibilitat al Bisbe i l'hem de complir.

Com han estat aquests 4 anys a Caldes?

Partia d'un bon coixí per la bona feina feta dels dos mossens que conec més, mossèn Emili Bohigas i mossèn Salvador Gras. Tenim una bona comunitat en el Consell Pastoral Parroquial de Caldes de Malavella, amb Càritas, els catequistes, el grup de neteja i el Centre d'Espai Sant Esteve i també amb la junta parroquial de Sant Andreu. M'hi sento molt ben acollit i que hi pugui estar amb salut durant molts anys!

Què et va semblar l'homenatge que et van fer el diumenge de la Festa Major?

Va ser una sorpresa. No m'ho esperava perquè l'únic que em van demanar és avançar la missa una hora però no estava al cas de l'homenatge del Consell Pastoral Parroquial, de la junta parroquial de Sant Andreu, dels ajuntaments de Caldes de Malavella i Sant Andreu Salou i de la intervenció dels dos cors parroquials.

Tu que veus la pobresa a Caldes de Malavella, què en penses?

Crec que la situació ha millorat molt en quant a Càritas. Crec que la gent quan coneix la situació se-

sensibilitza i llavors actua. Les donacions i campanyes donen poca cosa però ajuden. Des de la parròquia fem el que podem, encara que qui gestiona els casos de pobresa són els Serveis Socials de l'Ajuntament. Caldria que les institucions en general arribessin a tothom.

Sembla però que amb l'assistencialisme no n'hi ha prou i que caldria fer altres canvis...

Diuen que la fam s'acabarà a tot el món només que la meitat dels diners destinats a les armes es dediqués a repartir el menjar. Dedicuem els diners a destruir enlloc d'edificar. Malgrat tot, repeteixo que en un pla més reduït, veig més sensibilitat.

Com t'expliques la desconexió que hi ha entre bona part de la societat i l'Església?

La societat mira de passar-s'ho bé i l'Església mira de fer el bé. No dic que la gent hi estigui en contra però sí que es mostra indiferent davant del sacrifici, de l'altruisme i la qüestió espiritual. Veig en els joves molt de passotisme, cerca del plaer, de la satisfacció immediata... i no veig una inquietud interna. Des de l'Església fem el que podem i si no surt és perquè no en sabem. Malgrat tot, el Cristianisme ha estat sempre minoritari. Som el petit ramat de Jesús.

Potser ara, amb la situació actual ens adonarem que hem d'anar a la veritable substància. Per mi és fonamental el que en dic "IVA": tenir les Idees clares, uns Valors en la vida i unes Actituds.

El missatge del papa Francesc de canviar les coses, dels nous mètodes, de les noves interpretacions... ens crida a tornar a les funcions dels missioners de tenir en compte els malalts i la gent necessitada. Per altra banda, en els últims temps hem fet un pas importantíssim fent que el missatge de l'Església arribi a través dels mitjans de comunicació de masses. ■

Ordenació de mossèn Àngel, el 30 de juliol de 1964

Mossèn Àngel mostra el quadre que li va obsequiar el Consell Pastoral Parroquial durant la Missa del dia 3 d'agost.

CANVIS D'UBICACIÓ DE L'AJUNTAMENT I LA RECTORIA DE CALDES EN ELS ÚLTIMS DOS SEGLES

Amb la inauguració l'any 2008 del nou ajuntament, no vam fer pas una cosa gaire nova i especial i és que en els últims 200 anys l'edifici que ha aixoplugat els nostres representants locals ha estat ubicat almenys en tres llocs diferents, sempre a prop del que coneixem com a plaça de l'Ajuntament.

El mateix ha passat amb la residència del capellà, tot i que aquesta va començar essent a la mateixa plaça i amb els anys se n'ha anat allunyant.

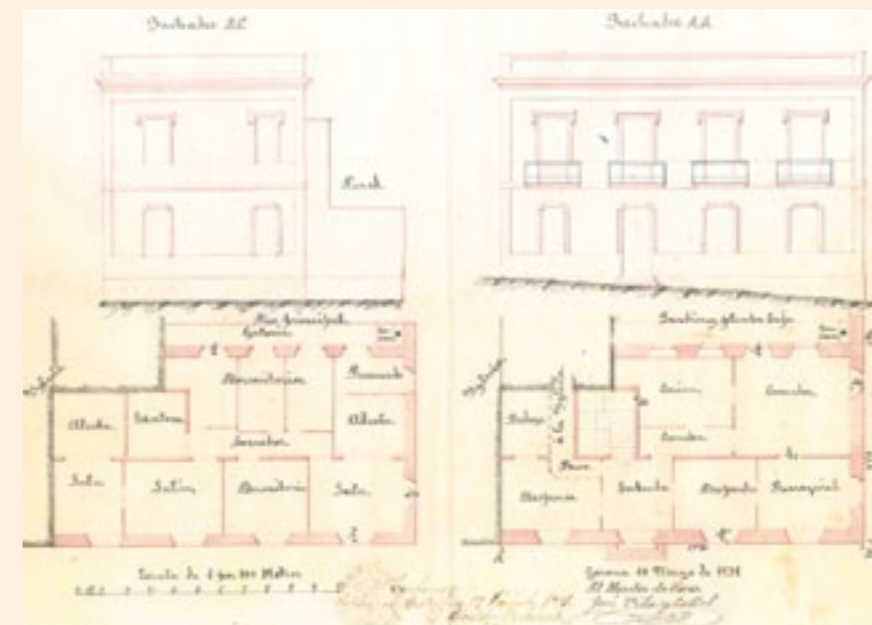
Anem per parts. Encara que l'últim trasllat de l'ajuntament és molt recent, ja n'hi ha molts que no recordem el gran edifici de l'antiga rectoria adossada a l'església parroquial. El canvi d'ubicació a l'actual emplaçament es produí l'any 1982 quan l'Ajuntament d'aquell moment arribà a un acord amb el Bisbat per fer una permuta. L'Ajuntament cedia un nou edifici per a funcions de rectoria, l'actual torre al passeig de la Granja n. 1, a canvi de demolir-ne l'antic i destinar-lo a plaça pública. Cal dir que l'Ajuntament havia adquirit el nou edifici mitjançant una operació urbanística; els hereus del Sr. Picó, constructor als anys 20 de la urbanització de la Granja, van promoure la conversió d'aquella urbanització, fins aquells moments privada, en sòl urbà i, per tant, van cedir els vials, zones verdes (parc de la Font

de la Vaca) i la que en aquells moments s'anomenava Torre n. 5 a l'Ajuntament.

Tal com podem apreciar en les fotografies adjuntes, l'antiga rectoria era un edifici de dues plantes de dimensions considerables que es trobava adossat a l'església,

Fotografies de la zona posterior de l'església amb l'eixida i el pati tancat de l'antiga rectoria (anys 60) i de la façana (principis de segle). Col·lecció Mn. Josep Bars i Antoni Vilà.

Plànol del permís d'obres de la rectoria vella aprovat el 27 de desembre de 1891. Com podem veure, només es planificava construir planta baixa més pis i al final es construïren dues plantes. Font: AMCM.

a la seva façana de migdia, i que tenia un pati posterior en el qual avui encara es conserva el pou, enmig de la zona enjardinada. Però aquesta no era la ubicació històrica de la rectoria. Fins a principis del segle XIX, l'església de Caldes es trobava als afores del nucli urbà en una zona de camps i ran el camí que conduïa a Vidreres o Sils. Al llarg d'aquest segle s'anaren construint cases fora de l'antic nucli emmurallat, baixant del carrer Major cap a l'església i no és fins al 1891, quan s'optà per construir una casa per a residència dels capellans de la parròquia al costat mateix i en uns terrenys que ja eren propietat de l'església, segurament sobre part de l'antic cementiri.

En aquest punt hem d'explicar que fins ben entrat el segle XIX, el càrrec de rector només es feia servir en aquells pobles petits que només tenien un capellà que es fes càrrec de la seva parròquia.

Plànol-croquis procedent del Fons Solterra on es pot apreciar la ubicació antiga d'aquests edificis al voltant del "Camí que va a Gerona" (carrer Llibertat).

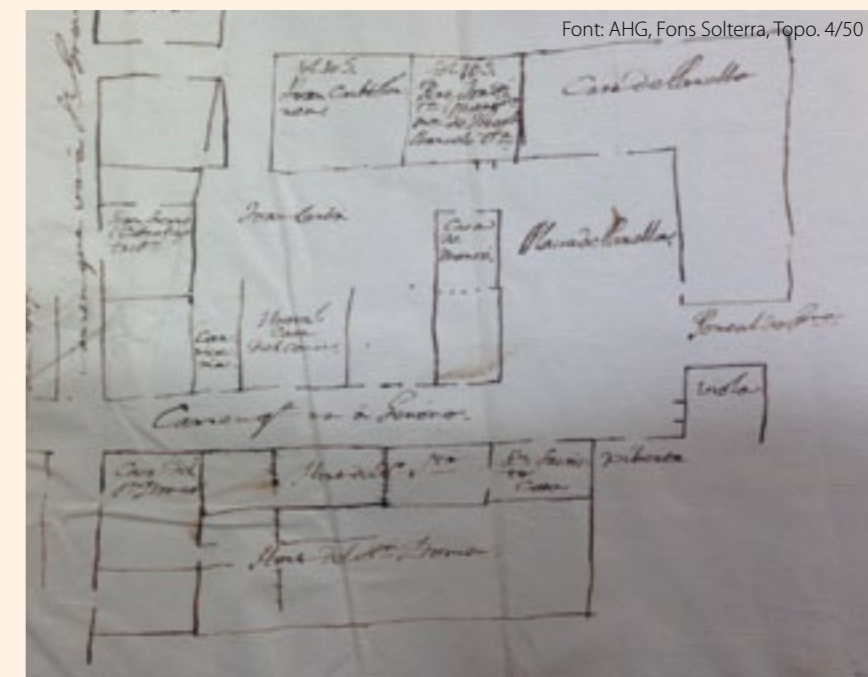
En canvi, en poblacions de més importància com Caldes, les funcions de la parròquia eren repartides entre diferents capellans. En el cas de Caldes hi havia un sagristà, un domer i un claver que es repartien les diferents tasques de la parròquia tot i que molt sovint en trobem d'altres fent funcions secundàries com vicaris, beneficiats d'algun altar... És per això que en aquestes dates no podem buscar una rectoria sinó la Casa del Domer o la Casa del Sagristà, de la mateixa manera que no podem pretendre trobar un Ajuntament tal com l'entenem ara.

I on es trobaven aquests edifi-

cis fins a finals del S. XIX? Doncs, ben a prop uns dels altres i en la zona més cèntrica de l'antic nucli emmurallat, els actuals plaça de l'Ajuntament i carrer Llibertat.

En un plànol-croquis que es conserva a l'Arxiu Històric de Girona trobem la localització tant de la Casa del Sagristà i la del Domer com de l'Hostal/Casa del Comú.

És així com localitzem l'antiga Sagristia a l'edifici que avui coneixem com a Ajuntament Vell i la Casa del Domer en la cruïlla que formen els carrers Llibertat, Major, Sant Grau i de la plaça Petita, casa després coneguda com a Can Muixach o Can Floris.

Font: AHG, Fons Solterra, Topo. 4/50

Encara ara, llegint les llines de les cases que es conserven, podem comprovar els noms que ens apareixen en el plànol com la casa del sastre Viola (Plaça de l'Ajuntament, n. 5) o la mateixa Sagristia (Ajuntament Vell).

Segurament aquesta havia estat la ubicació de la Casa del Sagristà des de temps molt antics. La primera re-

ferència que n'he trobat és de 1630, però aquesta llinda ens informa que el 1777 el sagristà d'aquell moment la va fer reconstruir o en va fer reformes importants. Baltasar Verdalet fou sagristà de Caldes entre el 1776 fins a la seva mort el 1788.

A partir del croquis i de les descripcions dels diferents documents consultats podem deduir el següent plànol:

Així mateix, en temps medievals, la Universitat o el Comú, que és així com es coneixia l'entitat que representava els caps de casa, no tenia un lloc concret on reunir-se i utilitzaven espais com la plaça, l'ermita de Sant Grau o la casa del notari que actuava com a secretari.

És així com es devien decidir a adquirir una casa per tal de tenir un lloc on concentrar les seves activitats, poder-se reunir o guardar l'arxiu. En el mateix Fons Solterra, hereus de la Casa Cruïlles, amos de Cal Ferrer de la Plaça i senyors directes de moltes cases del nucli i de diversos masos i peces de terra a pagès, trobem la referència del document amb què es produí aquesta adquisició ja el 1630, i diu així:

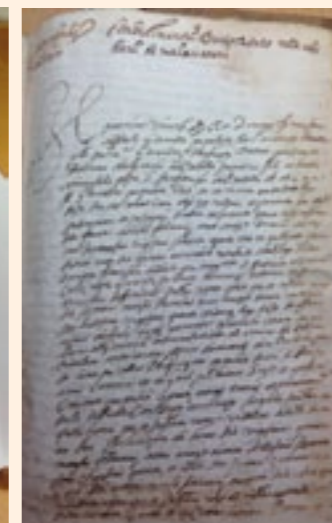
“Don Francisco Desbach, en Girona populat, i Llorenç Bruells, prevere beneficiat de la Seu de Girona, com a tutors de la persona i bens de Don Francisco de Cruïlles, impuver, fill legítim i natural de l'Il. Sr. Don Francisco de Cuïlles i Sitjar, quondam, en Girona populat.

En dit nom de tutors, establim a la Universitat de la Vila de Caldes de Malavella, Bisbat de Girona, tota aquella casa de dit pubill situada en dita vila junt amb un hort contigu a dita casa. Afrontant a sol ixent amb lo hort de la Sagristia de la Igl. de dita Parròquia, camí públic mitjançant, a migdia amb la casa d'en Serra, a ponent part amb lo hort d'en Castelló i part amb honor d'en Barba, camí per dita afrontació mitjançant, i a tramuntana amb la casa de dit Castelló.

Salvant la directe senyoria de dita

Imatges del Balcó principal de l'Ajuntament Vell, la llinda del qual ens diu: "Baltasar Verdalet, Sacristà, me fecit 1777" i de la casa de la cantonada on ens diu: "Pau Viola, me fessit 1753".

Llibre de la Notaria i primer full de l'escriptura d'establiment d'una casa a la Universitat de Caldes de Malavella el 30 de juliol de 1630. Font: AHG, Notaria de Girona 6, Llibre 704.

casa i hort per lo dit pubill de Cruïlles amb la presentació de censos i, tots anys, del cens del dit pubill de Cruïlles en la festa de Nadal un parell de gallines i, als Preveres de la Parròquia, altre parell de gallines, i per dit hortet los censos que consta per capbreus.

Consta en acte rebut en poder de Don Miquel Mascort, notari públic de Girona, a 30 de juliol de 1630.

Font: AHG, Fons Solterra, Topo. 1/3.

Aquesta descripció ens lliga amb el que apareix en el plànol-croquis de principis del s. XIX i que ens situa la Casa del Comú a l'espai que ara ocupa l'edifici del carrer Llibertat n. 3.

Pensem que, per les dimensions de la vila, es tracta d'una data molt reculada i és que, en poblacions com Llagostera, no trobem documentada la compra d'un edifici per destinar-lo a hostal i arxiu

del Comú fins al 1772, més de 140 anys més tard.

Si calia reunir grans grups de gent es continuava utilitzant la capella de Sant Grau i és així com el 20 d'agost de 1659, l'Honorable Ramon Mir, Batlle de la vila i terme de Caldes de Malavella, va reunir a toc de campanes a la capella de Sant Guerau de la vila, un total de trenta-tres homes de Caldes, Franciac i Santa Seclina per recórrer la disposició del baró de traspassar la ubicació de la Notaria de Caldes a Llagostera. No se'n van sortir.

El 1865 l'edifici devia estar en molt males condicions per allotjar els serveis que prestava i l'arquitecte provincial redactà un projecte complet (memòria, pressupost i plànols) que es conserva a l'Arxiu Històric de Girona titulat: "Proyecto de un edificio pa escuelas públicas de ambos sexos con habitacion para

los profesores y una sala consistorial aprovechando el local y demas que pueda utilizarse del viejo edificio destinado para dichos objetos". L'informe del Govern Civil ens parla de dificultats econòmiques que segurament foren les culpables de no tirar el projecte endavant.

Quasi 20 anys després, el mal estat de l'edifici devia fer insostenible la situació, i tot i que les possibilitats econòmiques no devien haver variat gaire, es veié l'oportunitat de tenir un millor espai per albergar els serveis municipals comprant l'antiga Casa Rectoral que s'acabava de traslladar al nou edifici construït al costat de l'església. És així com, a finals de 1894, trobem que l'alcalde d'aquell temps, el Sr. Benet Murlà, en representació de l'Ajuntament, demanava al Governador Civil la desafecció de l'antiga Casa del Comú, que amenaçava ru-

Projecte no executat de remodelació de les Antigues Cases Consistorials. Font: AHG, Govern Civil, Topo. D2502

ina, per poder-la vendre i comprar un nou edifici que pogués acollir també el jutjat municipal, les escoles públiques i les habitacions per a mestres.

Per tal d'aprovar aquest canvi l'arquitecte provincial visità Caldes i elaborà un informe de l'estat de l'antiga seu que ens diu que es trobava situada al carrer Llibertat n. 3 i que estava formada per una casa de planta baixa i pis de 148 m2 en molt mal estat de conservació (fins i tot ens diu que el sostre estava apuntalat) i un petit pati de 94 m2. També va fer una valoració del preu en què es podia vendre aquesta casa, 1.600 ptes., i del cost de compra de l'antiga Casa Rectoral situada a la plaça de la Constitució, 2 (actualment plaça de l'Ajuntament, 8) per 3.500 ptes.

L'antiga Casa Consistorial fou venuda a Maurici Campeny i d'Aluart (Caldes de Malavella, 1870), comerciant fill de Joan Campeny i Caterina d'Aluart i nét de Pau

Campeny i Francesca Bota. Les inicials d'aquest comprador (MC) que devia reedificar la casa, encara les podem veure al llindar de la porta. Aquesta casa fou un comerç de gra durant molts anys i era coneguda com a Can Bota, motiu segurament provinent del cognom de l'àvia del primer propietari. ■

Imatge de "Can Bota", nom amb el qual es coneix la casa de la família Campeny on, fins al 1894, s'havia ubicat l'Ajuntament de Caldes de Malavella.

Cal Ferrer de la Plaça

13è CONCURS DE PINTURA RÀPIDA

El 26 de juliol passat es va celebrar la 13a edició del Concurs de pintura ràpida de Caldes de Malavella amb una bona participació d'artistes de tot Catalunya i fins i tot algun de fora. En total es van repartir més de 7.000 € en premis, el principal dels quals, a càrrec de l'Ajuntament. Malgrat tot, el gruix de les dotacions econòmiques les van aportar els patrocinadors, sense els quals no seria possible que els Concurs hagués agafat el prestigi que té actualment. Les obres van estar exposades del 26 de juliol al 10 d'agost al Casino Municipal. Aquest n'és el llistat de guanyadors:

TÈCNICA LLIURE

1r PREMI: Lluís Puiggrós i Puigdel·lívoll, 1.400 €

(Ajuntament de Caldes de Malavella)

2n PREMI: Àngel Asensio i Fígols, 1.150 € (Selmar-sa-Derichbourg)

3r PREMI: Julio Garcia i Iglesias, 1.000 € (PGA Catalunya Resort)

4t PREMI: Narcís Sala i Gascons, 700 € (fustersdecaldes - Paekel clínica dental)

5è PREMI: Enric Besora i Bovet, 450 € (Mas Llop activity camp)

6è PREMI: Joan Farré i Paradedà, 300 € (Hotel Melià Golf Vichy Catalan)

7è PREMI: Antoni Mariscal i Luque, 300 € (Comitè organitzador del 13è Concurs de Pintura Ràpida)

AQUAREL·LA

1r PREMI: Pere Noguera i Claramunt, 500 € (Petroselva)

2n PREMI: Jordi Pons i Casals, 450 € (Consell Comarcal de la Selva)

3r PREMI: Francesc Puell i Melà, 300 € (Balneari Vichy Catalán)

4t PREMI: Alejandro Miras i Esteban, 200 € (Prodaisa)

5è PREMI: 4 lots de paper per als quatre guanyadors d'aquarel·la (Fabriano-Sadipal)

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

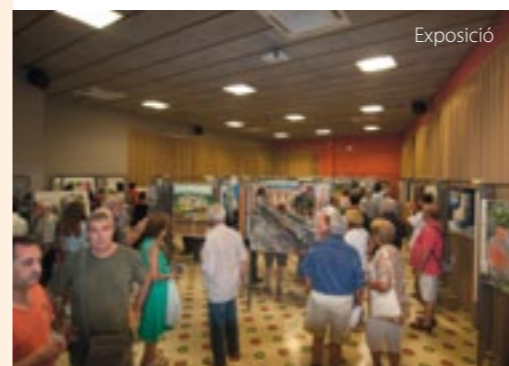
C/ Tossa, 45 17240 - Llagostera
972 805 309

OFERTA 1:
Si pinteu tot el cotxe sencer, us regalem un rentat de moquetes, tapissats i tot l'interior

OFERTA 2:
Per a qualsevol reparació menor, obtindreu un 25% de descompte en la mà d'obra

Contacta amb nosaltres:
Telèfon: **972 805 309**
Fax: **972 831 879**
e-mail: planxisteriaalbert@yahoo.es

Promoció vàlida fins al dia 1 de setembre del 2014

11a FIRA D'OPORTUNITATS: PROP DE 100 PARADES I 200 KG SOLIDARIS

L'onzena Fira d'Oportunitats de Caldes de Malavella, celebrada el 8 de juny, es va tancar amb un bon balanç, tant pel que fa a les parades inscrites (93) com per l'afluència de públic que va ser molt bona.

Molts visitants es van passejar durant tot el matí a la recerca d'objectes de segona mà que els poguessin ser d'utilitat. Pel que fa a la recaptació, els paradistes van aportar 200 quilograms de productes de primera necessitat que es distribuïran a famílies necessitades de Caldes de Malavella i la guardiola de Càritas va recollir 34,51 € de paradistes i visitants. Aquest n'és el detall:

Arròs: 53 kg; **Llet:** 50 L; **Pasta de sopa:** 49 Kg; **Sucre:** 8 Kg; **Llegums:** 20 Kg; **Oli:** 11 L; **Tomàquet:** 25 pots; **Farina:** 4 Kg; **Sucs:** 5 L; **Varis:** 30; **Llaunes de peix:** 16
Total: 200 Kg **Aportació a la guardiola:** 34,51 €

La Fira d'Oportunitats és una Fira de segona mà amb el tret distintiu del seu caràcter solidari. Està organitzada per l'Àrea de promoció Econòmica de l'Ajuntament de Caldes de Malavella i Càritas de Caldes de Malavella i Sant Andreu de Salou. Se celebra els mesos de juny i de novembre. ■

El guanyador, Miguel Àngel Jiménez

BALANÇ DE L'OPEN D'ESPANYA DE GOLF

L'estand de Caldes de Malavella amb la regidora de Turisme Mercè Rossell, al mig, i les treballadores de Turisme i Promoció Econòmica a l'Ajuntament, Regina Gispert i Jennifer Costa, respectivament

El 15, 16, 17 i 18 de maig passat, el PGA Catalunya Resort de Caldes de Malavella va acollir l'Open d'Espanya de Golf. Com a municipi que acollia el campionat, Caldes va disposar d'una carpa a la zona comercial per tal de promocionar la vila. Dijous i divendres va ser-hi present l'Ofi-

cina de turisme amb informació turística de Caldes així com de diferents empreses del poble que varen facilitar el seu material promocional. El Balneari Prats va disposar de l'espai el dissabte mentre que el diumenge va ser el torn del Balneari Vichy Catalan i de Trijornidi Artesania. Caldes va disposar també d'una pàgina de publicitat al programa oficial del torneig, un spot de 30 segons per a la TV de l'European Tour durant els 4 dies del torneig i un apartat sobre Caldes de Malavella al web oficial del torneig. ■

CLUB DE LECTURA

El dissabte 21 de juny, el Club de lectura de la biblioteca Can Milans de Caldetes ens van tornar la visita que els havíem fet l'estiu passat quan vam llegir Josep Palau i Fabre i vam visitar la seva Fundació. Autor per autor, els dos grups vam llegir la novel·la de l'Albert Mestres "Els colors dels dies" i la vam comentar llargament durant el matí a la biblioteca. Vam

anar a dinar al balneari Vichy i, en acabat, en David Riba ens va fer una magnífica visita guiada per

l'exposició del Camp dels Ninots, les Termes Romanes i la Font de la Mina. Va ser una intensa jornada que pensem tornar a repetir l'estiu que ve amb alguna novetat.

Com cada estiu, la nostra lectura és un clàssic de la literatura universal, aquest any tenim el plaer de llegir "Crim i càstig" de Fiódor Dostoievski. En parlarem el divendres 26 de setembre. ■

CLUB DE LECTURA FÀCIL

Estem treballant en el projecte "Activa la llengua", un programa fruit del conveni de col·laboració signat per la Diputació de Girona i el Consorci de Normalització Lingüística, en el que les biblioteques esdevenen un punt de trobada per dur-hi a terme activitats culturals i formatives per als alumnes

dels cursos de català per a adults i per als participants al Voluntariat per la llengua. Aprofitant aquest contacte amb les classes del Consorci hem estrenat una nova proposta: el Club de Lectura Fàcil. Una trobada per a comentar llibres d'aquesta col·lecció destinada a persones que estan aprenent català, que tenen diferents dificultats per llegir o bé persones que fa temps que no llegeixen i volen recuperar el gust per la lectura.

Per la primera sessió vam escollir el llibre "Les mateixes estrelles" i vam convidar la seva autora, la Núria Martí Constans, que ens va fer una classe magistral d'aquest tipus de lectura. La segona sessió serà després de l'estiu. Llegirem l'adaptació de "La Volta al món en vuitanta dies" que ha fet l'escriptor figuerenc Àngel Burgas. El tindrem amb nosaltres el dimecres 17 de setembre. Us hi podeu apuntar sense cap problema. Podeu fer el seguiment de tots dos clubs al nostre web. ■

PROJECTE #ENSOLFA

El Servei de Biblioteques del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya en col·laboració amb l'APECAT i l'SGAE ha iniciat aquest any el projecte #Ensolfca, en el qual hi participem 10 biblioteques de tot el territori. L'objectiu és donar a conèixer el panorama discogràfic català de música als professionals que treballen a les biblioteques i als professionals del món musical. La biblioteca de Caldes ha estat una d'aquestes 10 biblioteques escollides d'entre totes les de Catalunya.

La nostra sessió va ser la primera de les tres que es faran a les comarques gironines. El 13 de juny, cinc discogràfiques van presentar els seus projectes a les biblioteques de la comarca de la Selva i a persones i entitats de Caldes vinculades al món de la música. Després tres d'aquests segells ens van presentar un

dels seus artistes en petits concerts acústics que vam fer a l'interior de la biblioteca. Aquests tres artistes van ser: **Turnez i Sesé** de Picap, **El Chico con la Espina en el costado**, de Bankrobber i **Ferran Palau** (Anímic) de Bcore. ■

PROJECTE DE CAPÇALERA

Un altre dels projectes en el que participem de gust és l'anomenat "De Capçalera", impulsat pel Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya, juntament amb la Institució de les Lletres Catalanes (ILC) i amb la col·laboració de l'Institut Català de les Dones. L'objectiu d'aquest projecte és fer evident el vincle existent entre els escriptors catalans i les biblioteques públiques del país. El projecte demana a les biblioteques que reconeguin de manera

preferent un d'aquests escriptors/escriptores de trajectòria literària contrastada i amb els quals mantenen una relació de proximitat i, al seu torn, que els escriptors triïn també una biblioteca predilecta o de capçalera.

El nostre escriptor "De Capçalera" no podria ser cap altre que en Joaquim Carbó. Per això estem habilitant un espai amb tota l'obra que tenim d'ell i la que anirem adquirint i properament actualitzarem la seva entrada a la Viqui-

pèdia, però d'això ja en tindreu notícies més endavant. El projecte es presenta formalment a Barcelona el 10 de setembre en el marc de la Setmana del Llibre en Català. Allà hi serem, el personal de la biblioteca i en Joaquim.

Una de les coses que se'ls demana als autors que participen en el projecte és la redacció d'un text sobre les biblioteques i el seu paper com a agents cultural.

Aquest és el text que ha escrit en Joaquim Carbó:

"He de reconèixer que ja fa una pila d'anys que la meua relació amb les biblioteques és produïda més en qualitat de proveïdor que no pas de client. La meua avidesa lectora m'ha impulsat sempre que he pogut a comprar aquell llibre que em feia peça. Amic de les biblioteques, sí que ho sóc. I tant! Tinc el carnet de la Biblioteca de Catalunya i d'altres de Barcelona, i sé que puc entrar per la porta gran a la Ferrer i Guàrdia, de Caldes de Malavella. També he participat en diversos actes a la que porta el nom del meu bon i malaguanyat amic Jaume Fuster.

De petit, en els primers i terribles anys de la postguerra, hauria jurat, tot i que ara sé que no és veritat, que no n'hi havia, de biblioteques: ni públiques, ni escolars. Als col·legis que em van portar només tenien uns quants llibres d'estudi al servei dels mestres. Llavors, però, vaig tenir la sort que Vicença Ibáñez, una mestra excepcional, em regalés *A orillas del Alto Yang-Tsé-Kiang* -en castellà, evidentment, perquè el català només el podíem parlar al pati, i encara gràcies!-, per desmentir la idea que llegir novel·les era pecat, com feien creure les escoles religioses, fora que no es tractés de *Fabiola* o vides de sants.

Aviat vaig tenir el plaer de desco-

"De petit, en els primers i terribles anys de la postguerra, hauria jurat, tot i que ara sé que no és veritat, que no n'hi havia, de biblioteques"

brir què era una biblioteca. No es tractava, però, d'un local espaiós, amb grans prestatges, taules i cadires a disposició del personal. No. Era, simplement, una habitació d'un pis del carrer Dènia, a Sant Gervasi, en el domicili particular d'uns bons amics i veïns de casa: la família Novell. Maria, la filla, que vorejava la trentena, tenia la seva

biblioteca a casa, a l'estudi on es guanyava la vida fent classes particulars. Ensorrada moralment per la derrota a la Guerra Civil, s'havia negat a col·laborar en qualsevol empresa que significués acostar-se als vencedors. La Maria va ser tan generosa que va posar tot aquell bé de Déu de lletra impresa al meu abast. A més de llicenciada en Filosofia i Lletres, era Bibliotecària: havia estudiat la carrera amb professors com Carles Riba i el doctor Rubió en companyia, entre d'altres, de Maria Aurèlia Capmany, Joana Raspall, i de la seva gran amiga Rosa Leveroni.

Als anys quaranta i cinquanta la biblioteca de la Maria era un tre-

sor. Hi havia molts títols i autors que havien desaparegut de les biblioteques públiques. Només s'havien salvat aquells llibres que els titulars, exposant-se a ser sancionats, havien amagat en un racó de magatzem a l'espera d'uns temps millors que encara tardarien molt a arribar. En el meu record, molts

"Als anys quaranta i cinquanta la biblioteca de la Maria era un tresor. Hi havia molts títols i autors que havien desaparegut de les biblioteques públiques"

títols de col·leccions populars com *Novelas y Cuentos*, editats en paper de diari, novel·les de l'editorial Calpe, i llibres catalans de tantes col·leccions, sobretot d'aquella mítica Proa de cobertes de color taronja: els nostres Puig i Ferrater -*El*

cercle màgic-; Oller i Rabassa -*Quantaven pels carrers*-; Miquel Llor i la seva Laura; Sebastià Juan Arbó, Maseras, Vernet, Bertrana, Trabal, Jordana, i..., al costat dels de sempre, tan estimats, com Dickens, Tolstoi, Balzac, Dostoievski... Fins i tot, el *David Golder*, d'Irene Nemirovski, aquella jueva que, al cap de molts anys, hem redescobert gràcies a la seva filla, que va travessar mig món amb l'original de la *Suite francesa*, que va poder salvar del camp de concentració on va morir la mare.

En aquest moment convuls, tan ple d'incerteses provocades per les noves tecnologies que tant poden afectar la creació -la rapidesa dels ordinadors i la facilitat de correcció-; els llibres electrònics; la substitució de les enciclopèdies per la consulta immediata -fins i tot per telèfon mòbil-; i la desaparició de tantes llibreries ¿qui es pot atrevir a endevinar el futur que ens espera?

No m'atreveixo a formular cap previsió pel que fa al de les biblioteques. Només puc dir que fins ara, i en el present, el seu paper ha estat i és fonamental per a tanta gent que necessita trobar un espai tranquil per llegir, per informar-se, per sospesar un cop més aquell volum que se l'emportarà a viatjar pel món i per l'espai. I, fins i tot, per a aquells estudiants als qui l'estridència d'un televisor a un volum excessiu els pot impedir que estudiïn a casa. I, encara més, per a aquells que necessiten treballar simultàniament amb tres o quatre volums que els aportin la informació que necessiten.

No cal dir que espero que superin tota mena d'esculls i que desitjo de tot cor que tinguin llarga vida al servei d'aquells que sentim la necessitat de llegir, és a dir, de pensar. És a dir, de viure" ■

Joaquim Carbó

Selecció de novetats

NOVEL·LA

- **Màrius Carol.** *Un estiu a l'Empordà.* Columna, 2014
- **Alfred Döblin.** *Berlin Alexanderplatz.* Edicions de 1984, 2014
- **William Faulkner.** *El llogaret.* Edicions de 1984, 2014
- **Camilla Läckberg.** *La mirada dels àngels.* Amsterdam, 2014
- **Pierre Lemaitre.** *Nos vemos allá arriba.* Salamandra, 2014
- **Juan José Millás.** *La mujer loca.* Seix Barral, 2014
- **Joan Jordi Miralles.** *Una dona meravellosa.* Labreu, 2014
- **Christopher Morley.** *La llibreria ambulante.* El Cercle de Viena, 2014
- **Michele Serra.** *Els escarxofats.* La Campana, 2014
- **Donna Tartt.** *El jilguero.* Lumen, 2014 (Premi Pulitzer 2014)
- **Maruja Torres.** *Diez veces siete.* Planeta, 2014

CÒMIC

- **Guy Delisle.** *Inspector Moroni.* Astiberri, 2014
- **Camille Jourdy.** *Rosalie Blum.* La Cúpula, 2012
- **Paco Roca.** *El invierno del dibujante.* Astiberri, 2013

NO FICCIÓ

- **Teresa Forcades.** *És a les nostres mans.* Edicions Dau, 2014
- **Ramon Gener.** *Si Beethoven pogués escoltar-me.* Ara llibres, 2014
- **Jordi Morera.** *Avui faràs pa.* Ara llibres, 2014
- **Rafael Santandreu.** *Las gafas de la felicidad.* Grijalbo, 2014
- **Giovanna Valls Galfetti.** *Atrapa la vida.* RBA, 2014
- **Molli hace ganchillo.** *Quince proyectos de labores con técnicas, trucos y consejos útiles.* Blume, 2014

JUVENIL

- **Josep M. Fonalleras.** *L'illa més ràpida del món.* La Meva Arcàdia, 2014
- **John Green.** *No està escrit a les estrelles.* Estrella Polar, 2012
- **Jenny Han.** *El verano en que me enamoré.* Destino, 2012
- **Trilogia Blue Jeans.** Columna, 2014

INFANTIL

- **Marc Barnett.** *Llana a dojo.* Joventut, 2013
- **Bruno Gibert.** *Una papallona dalt d'un barret.* Tramuntana, 2014
- **Jon Klassen.** *Aquest barret no és meu.* Milrazonez, 2013
- **Koen Van Biesen.** *El veí llegeix un llibre.* Tramuntana, 2013

LA PISTA D'SKATE

La iniciativa de construir una pista d'*skate* al municipi sorgeix en el marc del projecte de Participació a l'Aula impulsat per l'Àrea de Joventut. Aquest projecte, que es va iniciar el curs 2012-2013, té com a finalitat promoure espais de participació juvenil entre els joves que estudien a l'Institut de Caldes. A través de la realització de tallers dinàmics, els joves han d'elaborar una proposta d'activitat i/o projecte de manera participativa.

Un grup de joves de tercer d'ESO va decidir elaborar una proposta per tal de sol·licitar a l'Ajuntament la construcció d'una pista d'*skate*. En les sessions que s'organitzen a l'Institut es faciliten les eines per tal que els joves desenvolupin la seva proposta, per tal de tirar endavant la seva idea els joves han de continuar treballant fora del centre. Aquest grup va decidir obrir la seva proposta a altres joves del municipi interessats i va sol·licitar suport a l'Àrea de Joventut per tal poder fer arribar la proposta a l'Ajunta-

Un grup de joves de tercer d'ESO va decidir elaborar una proposta per tal de sol·licitar a l'Ajuntament la construcció d'una pista d'skate.

Pau Serna, David Baudina i Javi Ruiz en sortir d'una reunió a l'Espai Jove

ment. Des de l'aleshores, joves i Ajuntament estan treballant de manera conjunta en el projecte de construcció d'una pista d'*skate* al municipi. A dia d'avui s'ha decidit la localització de la pista i actualment s'està treballant per acordar el disseny i tipologia de pista.

Entrevista a Pau Serna, David Baudina i Javi Ruiz, joves que participen en el grup de treball per la construcció de la pista d'skate.

Per què creieu que és necessari un skate park al poble?

Principalment, per oferir un espai més pels joves. També per tal que aquells joves que practiquem *skate*

o Bmx puguem fer-ho al municipi i no ens haguem de desplaçar a municipis veïns. Actualment hem de desplaçar-nos per poder patinar.

Normalment, on aneu a patinar? Per què?

A Girona, Platja d'Aro o Santa Cristina d'Aro. Perquè són pistes que estan ben distribuïdes i perquè hi ha bon ambient.

Qui creieu que utilitzarà la pista d'skate?

Pel que hem pogut veure als altres municipis, la gent que utilitza les pistes és molt variada. Es tendeix a pensar que només les utilitzen gent jove però també hi ha nens,

famílies i adults. Gent que practica *skate*, bmx, que va amb patinet. També és molt comú que hi hagi gent que pinta grafitis.

A vegades es relaciona de forma negativa les pistes d'skate amb pintades o grafitis, què en penseu?

És cert que les pistes d'*skate* acostumen a estar plenes de grafitis. Nosaltres pensem que és positiu perquè ens agrada el grafit i també perquè aquesta vinculació fa que gent amb inquietuds diverses ens trobem en un mateix espai i compartim estones mentre gaudim dels nostres interessos. A més, ara mateix pensem que també és po-

sitiu pel municipi que hi hagi un espai en el que els joves que pinten pugui fer grafitis. Per això, ens agradaria que a la pista d'*skate* del municipi també hi hagi un espai pels que pinten.

Us imaginàveu que arribaríeu fins aquí, quan vàreu fer la proposta a l'Institut?

No n'estàvem gaire convençuts. Aquest projecte ha representat feina i trobades fora de l'Institut i pensàvem que seria difícil fer-ho però per sort, hi ha hagut gent al grup que s'ha motivat molt i això ens ha ajudat i ens ha motivat.

Creieu que s'ha tingut en compte tot el volíeu?

Sí, majoritàriament. Principalment creiem que la nostra idea

ha tingut molt bona rebuda. Ara estem acabant de decidir com es farà la pista, però estem contents perquè en tot moment s'han tingut en compte les nostres propostes.

Està previst que la pista s'inauguri a finals d'aquest any o principis del següent, penseu en algun acte d'inauguració o en alguna activitat a fer?

Ens agradaria poder fer una activitat per inaugurar la pista perquè la gent jove i la gent del municipi vingui i es faci seu l'espai. Alhora, més enllà de la inauguració ens agradaria anar-hi muntant activitats, per tal de promocionar l'espai. Per això tenim ganes que més gent es sumi al grup perquè portin idees i per-

Aquest projecte ha representat feina i trobades fora de l'Institut i pensàvem que seria difícil fer-ho però per sort, hi ha hagut gent al grup que s'ha motivat molt

què puguem muntar activitats variades.

I per acabar, què diríeu a aquella gent que és reticent a la construcció de la pista?

Moltes coses, principalment que és un al·licient i un espai positiu per als joves del poble. D'altra banda, l'*skate* és un esport, una afició molt positiva per als joves i creiem que és bo potenciar i afavorir els recursos pels joves que el practiquen. ■

PER A MÉS INFORMACIÓ:

Ca la Romana - Espai Jove ■ Plaça de l'Ermita de Sant Grau s/n 17455 Caldes de Malavella ■ Tel: 972 48 02 66 ■ joventut@caldesdemalavella.cat
Web: <http://www.espaijove.caldesdemalavella.cat> ■ [/ca.laromana](https://www.facebook.com/ca.laromana) ■ [@CaldesJove](https://twitter.com/CaldesJove)

AQUAE

L'Aquae ofereix espai a totes les entitats que ho desitgin. Si voleu parlar de les activitats que feu, heu fet o fareu, enviéu-nos els text i fotos a:

aquae@caldesdemalavella.cat

Gràcies per la vostra participació

ENTREGA DE DIPLOMES DEL CURS DE COMPETÈNCIES CLAU PER A L'OCUPABILITAT

Aquesta formació, organitzada pel Consorci de Benestar a través de la fundació Oscobe, s'ha dut a terme durant els mesos de maig i juny.

El president del Consorci de Benestar Social de la Selva, Joan Garriga, i l'alcalde de Caldes de Malavella i president del Consell Comarcal de la Selva, Salvador Balliu, varen entregar el juny passat els diplomes als alumnes que van participar en el curs de competències clau per a l'ocupabilitat.

La formació va estar organitzada per pel Consorci de Benestar a través de la fundació Oscobe, es va dur a terme durant els mesos de maig i juny a Caldes i hi varen participar una vintena d'alumnes.

El curs tenia com a objectiu millorar el posicionament de la persona envers la seva inserció i permetre que cada una d'elles pogués conèixer el seu perfil competencial i el pogués confrontar amb les competències professionals que demanda el mercat de treball.

La tècnica del Consorci de Benestar Social, Montse Ciurana, ha explicat: "El contingut es va adaptar a les necessitats del grup." En aquest sentit, tal com ha continuat Ciurana, "es va potenciar un espai de comunicació, conversa i orientació grupal on qui va participar-hi va tenir la possibilitat d'analitzar, revisar i dialogar de forma conjunta la temàtica de l'acció. Així mateix, en aquestes sessions hi va haver un espai per tractar les inquietuds, preocupacions i, mitjançant la força del grup, millorar la motivació i el rendiment a l'hora de

cercar feina, fomentant la reflexió i la convivència social.

Aquesta formació, que va tenir una durada de 30 hores, es va dividir en diversos blocs entre els quals hi havia: competències clau per a l'ocupabilitat (context laboral, identificació de competències de base i transversals); bloc 1: anàlisi d'ocupabilitat (motivacions i interessos, mercat de treball i ocupacions); bloc 2: recerca de feina (canals de recerca de feina, eines de recerca de feina, procés de selecció) i desenvolupament competencial (desenvolupament de competències clau). ■

TENIU OBJECTES DE VALOR HISTÒRIC PER EXPOSAR?

L'Ajuntament disposa una sala d'exposicions a aquelles persones que tinguin objectes amb valor històric i patrimonial i les vulguin mostrar. Els interessants, contacteu amb l'Àrea de Cultura (972 48 01 03 / cultura@caldesdemalavella.cat)

CÀLIDA CALDES, UN PROGRAMA PER A JUBILATS, QUE POT ESCOLTAR TOT HOM

CÀLIDA CALDES és el segon programa més antic de la nostra emissora municipal. El gener de 2003, Francesca Ros i un grup de membres de la Llar del Jubilats de "la Caixa" a Caldes varen fer un curset sobre la ràdio i es varen interessar per a posar en pràctica el que havien après. Des de llavors han mantingut la seva cita setmanal amb els oients de Caldes FM.

En un principi tots els continguts estaven relacionats amb el món dels jubilats, però poc a poc el programa va anar agafant format de magazine de varietats amb la intenció d'interessar a tota la audiència.

A més de la Francesca, que n'és la presentadora i directora, l'equip

actual de programa compta amb en Ramon Boixader que s'ocupa del control tècnic i la realització del programa i de les habituals veus de Pere Balliu, Maria Àngels Casals i Pili Suárez.

Des d'una tertúlia d'actualitat a una recepta de cuina, cada setmana, durant 60 minuts, Càlida Caldes té la seva cita amb la seva

audiència fidel que espera sentir la sintonia del programa cada dimecres a la 1 del migdia i en reemissió els diumenges a les 2. També es pot sentir, a qualsevol hora, des de qualsevol lloc al web www.caldesdemalavella.cat/caldesfm.

Aquest setembre, nova temporada. Per molts anys! ■

Una ràdio al servei de les entitats

La nostra emissora emet publicitat gratuïta de tots els actes de les entitats del poble.

Envieu-nos informació a agenda@caldesdemalavella.cat

ESCOLTA CALDES FM ARA TAMBÉ PER INTERNET

www.caldesdemalavella.cat/caldesfm

TRIA L'HORA I EL DIA QUE VOLS ESCOLTAR LA NOSTRA PROGRAMACIÓ

Ja es pot fer publicitat a la ràdio. La manera més fàcil d'arribar als teus clients potencials!

Informa-te'n a: caldesfm@caldesdemalavella.cat

La ràdio que tens a prop
Memoritz-la al cotxe

www.caldesdemalavella.cat
Telèfon de participació: 972 47 13 09

En aquest número tenim doble ració d'Escola de música ja que en l'anterior Aquae, per un problema d'edició, no va poder aparèixer l'escrit sobre les Jornades musicals. Us oferim aquest escrit ara juntament amb l'article sobre la cloenda de temporada.

CRÒNICA DE LES JORNADES MUSICALS

El mes de març, del 9 al 15, es van realitzar les primeres Jornades Musicals de Caldes de Malavella. Unes jornades pensades per a què totes les persones del poble puguin gaudir de la música.

Va inaugurar les jornades el Cor Geriona. Aquest concert tant esperat va ser tot un èxit perquè per fi vam poder gaudir del cor que sortia a TV3 amb membres d'aquest poble!!!

El dilluns van començar tots els tallers i concerts dels alumnes. A primera hora de la tarda hi havia un conta-contes a la biblioteca que ens va fer viatjar per un món fantàstic a través d'instruments increïbles d'altres llocs del món. Mentrestant al casino, es va fer un taller de percussió per als més grans, per sentir i treballar el ritme amb el cos i instruments ben diversos i curiosos. El dia es va acabar amb el concert dels alumnes. Hi van participar el grup de cant coral del petits i els alumnes d'instrument com el piano, el violí, la viola, la flauta travessera i el saxo.

El dimarts a la biblioteca hi va haver el taller d'en Pau Cabruja, que ens va ensenyar diferents instruments electrònics i les mil meravelles que es poden fer amb aquests. Vam acabar fent una can-

ció entre tots els assistents! A les 7, com cada dia, vam tenir el concert dels alumnes. En aquest cas vam poder veure alumnes de piano i guitarra i també el grup de combo, que es nota que porten el ritme a la sang!

El tercer dia de la setmana va començar amb un taller de beat box realitzat per en Marc Ortín. Ens va deixar a tots bocabadats amb la gran quantitat de sons que pot fer a la vegada. Ens va explicar que la clau per poder arribar a fer-ho és practicar molt, com amb tots els instruments! Al concert de les 7 hi vam poder veure els alumnes més petits de l'escola, de 3 a 5 anys, cantant. També hi van actuar alumnes de piano, violí, guitarra i els Acordats Majors, que ens van oferir la seva millor versió!

El dijous, per acabar els tallers, va venir la Núria Pau, fisioterapeuta i osteòpata que ens va ensenyar tècniques d'escalfament i posició corporal a l'hora de tocar l'instrument. Seguidament va actuar la secció d'inicis de la Jove Orquestra de Cassà, que va fer un concert presentant-nos els diferents instruments de l'orquestra. Per últim, com cada dia, hi va haver el concert dels alumnes on van actuar el grup

de grans de cant coral i la resta d'instruments solistes.

Per concloure les jornades Musicals, el diumenge vam gaudir del concert de l'Antoni Mas i l'Indira Ferrer-Morató. Va ser una magnífica manera de concloure una setmana de concerts, tallers, i música, sobretot molta música!

Voldríem agrair la participació de tots els alumnes de l'escola de música, ja que van treballar de valent per preparar tots els concerts. També estem molt contents de la gran assistència de públic tant als tallers com als concerts. Esperem poder repetir aquestes Jornades Musicals molts anys més.

Per últim, agraiem a l'AMPA (que s'ha dissolt aquest any) l'ajuda econòmica que ens ha donat aquest curs per la compra de material per l'escola. Junts fem que la música a Caldes ens "malavelli" a tots! ■

CONCERT DE FINAL DE CURS

El 19 de juny passat, l'Escola de Música del poble va fer la seva darrera actuació per a donar per finalitzat el curs 2013-2014.

Els alumnes que van obrir el concert varen ser els cantaires de Sensibilització (de 3 a 5 anys), que ens van explicar la història del "Cucut i el Burriquet", sota la batuta de la Carmina Rabassedas i l'Helena Rosas. Ens van oferir un concert ben ple de moviment i d'alegria, tot acompanyat d'un petit conte, narrat per la Carmina, que anava enllaçant el cant d'una cançó amb l'altra. Alguns dels nostres professors van col·laborar amb els més petits acompanyant les cançons amb instruments com ara la guitarra, la flauta travessera, el violí, el piano, el violoncel, el clarinet, i fins i tot, la bateria. En resum, una bona ocasió pels més petits perquè vagin sentint alguns dels instruments que, si els hi agrada, podran tocar quan siguin una miqueta més grans.

A continuació va tocar el torn dels alumnes de Cant Coral, un conjunt format per uns 40 nens i nenes, que, sota la batuta de l'Aida Hospital, ens van delectar amb la cantata dels Ratolins i Mozart, una

adaptació musical d'una història que van narrar un parell de ratolins i unes titelles ben divertides. Rere aquestes titelles i ratolins, s'hi amagava l'esplèndida actuació dels actors de la Guspira Teatre (en Nani Castellsagué, Josep Ma. Masferrer, Carmina Rabassedas i Xavier Tarrés). Igual que a l'anterior concert, va ser acompanyat per tots els professors de l'escola (gràcies a les adaptacions musicals que va fer en Robert Gázquez), i va ser una bona oportunitat per escoltar les peces més reconegudes del genial Mozart.

Un cop acabats els 2 grans grups corals de l'escola, va ser el torn dels grups instrumentals i dels combos. Tots ells ens van demostrar que tocar un instrument en grup és molt divertit, es veia que s'ho passaven bé sobre l'escenari!

Tant en la cantata dels de sensibilització com en els de Cant Coral, no hi cabia ni una agulla dalt l'escenari, i ens atreviríem a dir que a baix... quasi tampoc! És per això que volem agrair als pares i mares, avis i àvies, germans i germanes, la bona acollida que ens heu donat al llarg d'aquest any. És un gust organitzar concerts sabent que sempre tenen bona rebuda per part vostra. ■

ALTRES COL·LABORACIONS D'AQUEST FINAL DE CURS

El 23 de maig passat, l'Escola de Música va fer una col·laboració a la Festa de la Malavella, fent un petit concert després del pregó de la Pilarín Bayés. En aquest acte va ser el grup de combos qui va interpretar algunes peces del seu repertori i, a continuació, varen ser en Jordi Aguilar, en Robert Gázquez i en Víctor Peralta, professors de l'escola de guitarra, clarinet/piano i bateria respectivament, els qui van actuar posant punt i final a la nit.

D'altra banda, el dia 15 de juny, el nostre ja consolidat grup de combos, sota la batuta de l'incombustible Robert, va tornar a actuar, aquesta vegada a la festa de Final de Curs que l'AMPA del Col·legi Sant Esteve va organitzar.

Per últim, aquest final de curs també vam realitzar petites audicions dels alumnes de cada instrument, per tocar davant dels pares i adquirir la pràctica de tocar davant de públic, que és una cosa que cal treballar, ja que normalment fa vergonya, però a la vegada il·lusió!

Esperem que tingueu un bon estiu! Ens veiem el curs vinent! ■

PER A MÉS INFORMACIÓ:
E-mail: semc@caldesdemalavella.cat
Web: <http://www.caldesdemalavella.cat/semc>

FI DE CURS, UN BON MOMENT PER FER EXPERIMENTS AMB AIGUA A P3

El curs ja s'està acabant i amb la calor ve molt de gust jugar amb l'aigua. És per això que hem aprofitat aquests últims dies per organitzar experiments. Els alumnes han trobat tot el material damunt les taules i han pogut escollir el que més els interessava. Han pogut fer transvasaments amb mesures diferents: pots, gots, galledes, xeringues, safates, ampolles... tenyir l'aigua amb paper "pinotxo", o observar quins materials suren i quins no...

Si bé al principi costava que es moguessin d'un lloc a l'altre per veure altres materials i possibilitats de treball amb l'aigua, poc a poc han anat passant per totes les taules i comentaven el que havien fet i el que els havia agradat més. L'activitat podria haver durat molta més estona perquè l'interès no ha minvat en cap moment.

Una altra activitat divertida ha estat fer bombolles i escuma. Sabó per tot arreu. Empaitar i esclatar les bombolles. ■

UN FINAL DE CURS DE CONCURSOS

Ja hem acabat un nou curs i ho hem fet participant en dos concursos diferents.

El primer va ser el Concurs d'oratorïa en llengua anglesa de la comarca de la Selva. Va adreçat a alumnes del Cicle Superior d'Educació Primària i del primer cicle d'ESO de centres educatius de la comarca de la Selva. La temàtica d'enguany ha estat "Rutes i racons de la comarca de la Selva".

De la nostra escola hi varen participar tres alumnes de 6è: la Carlota Osuna, l'Anna Esteve i l'Andrea Terrús. L'exposició de totes tres va ser excel·lent i d'entre 127 concursants, la Carlota i l'Anna van passar a la final. Finalment, la Carlota va ser una de les dues guanyadores del concurs i com a premi va aconseguir una estada lingüística de dues setmanes a Cardona.

El segon concurs va ser "Fish&Chips", un programa de TV3 que intenta fomentar la llengua anglesa.

Al mes de maig van venir a l'escola per fer un càsting a l'alumnat de Cicle Superior. Pocs dies més tard ens van informar que havien estat seleccionats per anar a concursar a Barcelona i el dia 17 de juny tot el Cicle Superior va ser convidat a la gravació.

Les nostres concursants van ser l'Andrea Terrús i la Maria Luque i com a suplents la Carlota Osuna, la Mònica Pagès i l'Ismael Naciri.

Van fer-ho molt bé, però si voleu saber com van quedar haureu de veure el programa que s'emetrà aquesta propera tardor. ■

QUAN ELS "PETITS" ES FAN GRANS

Per a l'equip educatiu, el juliol és un mes ple d'emocions contradictòries. Per un costat estem contents ja que les vacances estan a prop però per l'altre és un moment de tristesa: hem d'acomiar-nos dels "grans" de la Llar. Passen els cursos i a nosaltres ens costa molt dir-los "adéu!" Sabem que alguns vindran de visita i/o d'altres vindran a buscar als seus germans. Però no serà el mateix. Trobarem a faltar els seus somriures de bon matí, les seves interessants converses durant el dia i, com no, alguna rabietta. Sí, estem segu-

res que fins i tot enyorarem les seves "rabietes" o "males cares".

Esperem que ells recordin tot el que han fet i après a la Llar: cançons, contes, jocs, tota mena d'activitats i sortides... però sobretot l'afecte que hem intentat donar-los dia darrera dia.

Tot junts hem fet un gran camí. Hem après els uns dels altres i, sobretot, ens hem divertit.

Bona sort!!!!!!! ■

AMPA DE LA LLAR D'INFANTS NINOTS

Nens, nenes, equip educatiu i famílies vam poder acomiar-nos, el 15 de juliol, en la festa de cloenda del curs. Amb berenar i actuació de Tonnetti. Com a novetat, en Maurici, la Seclina i la Malavella també es van sumar a la festa!. Hauríeu d'haver vist la cara dels més menuts en veure'ls arribar a la llar! Ens van acompanyar a tots al parc de la Sardana on vam poder acomiar-nos a ritme del ball dels gegants. Ens ho vam passar molt bé. Gràcies al gran interès que va posar tota la Colla Gegantera, van aconseguir que aquella tarda molts dels nens perdessin la por als gegants. Moltes gràcies per acompanyar-nos en aquesta tarda tan especial!

En acabar el curs a l'AMPA també ens toca fer balanç i agrair la col·laboració i participació de les famílies en les diferents activitats que hem organitzat durant

aquest any i tot l'esforç i estima que l'equip educatiu ha regalat als nostres fills.

Aprofitem també aquestes línies per informar-vos que el dijous 18 de setembre, a les 9 del vespre, a la llar d'infants, tindrà lloc la 1a Assemblea de Pares i Mares del curs 2014/15. Durant la sessió explicarem amb més detall les funcions que té l'AMPA, les activitats que organitza durant el curs i com podeu formar part de la junta o del grup de col·laboradors de l'AMPA. Bon estiu a tots i fins al setembre! ■

Més informació a:

<http://ampallarinots.blogspot.com/>

FINAL DE CURS

S'ha acabat un altre curs. Després de la remullada de l'últim dia, en què els alumnes de 1r i 2n van anar al Water World i els de 3r, al Beach Party de Lloret de Mar, ja tenim tots els estudiants de vacances.

El final de curs ha estat intens. Hem pogut assistir al festival de Sant Jordi, en què han participat tots els alumnes del centre mostrant les seves habilitats poètiques, artístiques i esportives. Aquesta vegada, l'anada fins al teatre municipal va ser molt especial perquè alumnes i professors van fer una cercavila, a ritme de cops de timbal, i acompanyats per un drac que havien confeccionat ells mateixos amb l'ajuda del professor de Visual i Plàstica, Robert Bofarull.

D'altra banda, els alumnes de 4t van organitzar un espectacle teatral escrit per ells mateixos amb l'ajuda de la professora de castellà, la Cristina Martín. Van oferir, primer pel centre i després per tot el poble, una adaptació molt actualit-

zada del clàssic Romeo i Julieta.

S'acomiada una nova promoció i, per celebrar-ho, tal com ja és tradició a l'últim curs d'ESO, una bona colla d'alumnes de 4t va embarcar-se cap a Mallorca, un viatge que, de ben segur, recordaran tota la vida. I és per això que els alumnes que aquest curs han fet tercer, ja esperen que sigui el seu moment. Per començar a recollir diners, van aprofitar la Diada de Sant Jordi per vendre roses i llibres de segona mà que havien donat els mateixos

alumnes del centre.

Però a l'institut de Caldes, no tot són acomiadaments. Aquest curs s'estrenarà un nou equip directiu, carregat d'energia i d'il·lusions i que ja està treballant per encarar el nou curs. De moment, gràcies a l'AMPA, ja podem avançar que l'Institut de Caldes podrà estrenar una nova aula d'informàtica el curs 14-15.

Molt bon estiu a tothom i a gràcies a tot l'equip pel seu esforç i dedicació! ■

Colla Gegantera de Caldes

<http://www.caldesdemalavella.cat/gegants>
gegantscaldes@gmail.com @gegantsCaldesM bit.ly/1aMLJLL

Ja us heu recuperat de la Festa de la Malavella? Nosaltres no hem tingut temps perquè les cercaviles ens estan fent anar amunt i avall gairebé cada cap de setmana. Els gegants i la resta de la colla tenim moltes ganes de gresca i fer-ho passar d'allò més bé a petits i grans.

La temporada ha començat amb molta força. Han passat dos mesos de la Festa de la Malavella i encara n'estem impregnats. És una festa que cada any agafa més importància i es fa coneguda arreu del territori.

Tant és així que els organitzadors del "FesLleCat, Festival de Llegendes de Catalunya", que es fa a Sant Martí de Tous el 5 i 6 de juliol, han demanat si es pot fer la representació en el festival i hi serem.

Les sortides ja han començat. Fixeu-vos: el 24 de maig hem anat a Vacarisses, l'1 juny a la Vila Gegantera de les comarques gironines a Olot, el 7 a Llagostera, el 14 a Sant Feliu de Guixols, el 15 a la trobada de capgrossos de Cassà de la Selva, el 22 a Palamós i el 28 a Germans Sàbat a

Girona. I no s'acaben aquí! Estigueu atents al BIM, facebook i twitter. Us anirem mantenint informats.

Comissió de Festes de Franciac

FA 25 ANYS

Un any més, aquesta comissió es posa en marxa perquè un nou Sant Mateu s'apropa. Tres dies de Festa Major (19, 20 i 21 de setembre) ens esperen. Il·lusió i ganes de treballar són els ingredients necessaris per a una bona organització.

Tornarem a trucar les portes de l'Ajuntament, dels veïns i dels col·laboradors. Enguany celebrem el 25è aniversari del llibret de Festa Major franciacuà. Els integrants d'aquella comissió de l'any 1989 es reunien buscant idees per aconseguir més ingressos. Dues persones, en Jaume García Marquès, de Can Raset i l'Artemi Ballés, de Can Mas, van aportar una idea diferent. Es tractava d'editar un llibret on els col·laboradors anunciaven el seu negoci a canvi d'uns diners però calia farcir aquest programa per fer-lo més entretingut i interessant, buscant escrits amens, frescos, propers i divertits, i així van néixer les salutacions de l'alcalde,

del president, del rector de torn, l'entrevista a una persona propera, els dibuixos dels infants, les redaccions dels nens, un xic d'humor, articles de persones lligades a Franciac...

Es pretenia que els nostres col·laboradors sabessin que era un programa atractiu que convidava a fullejar-lo i seguidament a llegir-lo. Fos el cas que fos, la seva falca publicitària no passaria desapercibuda. A la resta d'integrants d'aquella comissió els va semblar una bona idea i ho tiraren endavant.

Aquests 25 anys han servit per confirmar que la idea era excel·lent. aproximadament el cinquanta per cent de les despeses del pressupost de la Festa Major es financen amb aquest llibret. A més, ens permet disposar d'un partida de diners per fer un obsequi per Nadal a tots els veïns i col·laboradors de la Festa Major. Per això m'ha semblat bo donar-ne testimoni en aquest article de l'Aquae.

Fa 15 anys que vam celebrar el 10è aniversari d'aquest llibret i aquesta era la pàgina que li vam dedicar. Cordialment,

Mercè Armengol Cullell

Associació Ikald

Jens trobem en ple mes d'agost i totes aquelles persones que la vigília de Sant Joan ens varem apuntar a la trobada organitzada per l'Associació Ikald per fer una ratafia d'allò més bona, d'aquí a pocs dies ens tornarem a trobar per colar-la, tastar-la i comparar-la amb la de l'any passat ja que, com us podeu imaginar, cap any és exactament igual a l'anterior donat que depèn de les flors i herbes que s'hi hagin posat.

I, passats un parell de mesos més, un cop ben reposada, ja podrem començar a prendre'n una copeta com a digestiu després dels àpats o de postres acompanyant un platet de grana de capellà o unes bones galetes de Santa Coloma.

Des de l'Associació Ikald un desitgem que acabeu de passar un bon estiu i aprofitem l'ocasió per recordar-vos que el proper mes de setembre ja podeu fer les inscripcions als primers cursos que organitzem anualment trucant al telèfon 972 47 03 19 (Sra. Dolors):

- **Ikebanes:** El 1r. divendres de cada mes, al locals de l'Associació, des d'octubre fins al mes de juny, en horari de matí i de tarda per a què tothom hi pugui participar.
- **Ceràmica:** Trimestral. Cada dissabte a la tarda. Començarà a l'octubre fins al desembre.

Esplai Fundació "La Caixa"

<http://esplaicaldesmalavella.blogspot.com.es>
esplaicaldesmallavella

L'Esplai de la Fundació "la Caixa" continua amb la seva tasca d'oferir als vilatans de Caldes diversos tallers al llarg de l'any, de dilluns a divendres: Català, Anglès, Pilates, Manualitats, Teatre llegit, Taller de teatre, Informàtica, Labors, Rummikub, Pachwork, etc.). A partir de l'1 de setembre tenim a la vostra disposició els horaris amb totes aquestes activitats a l'Esplai,

per a tots aquells que no n'han fet la preinscripció. També hem fet i farem d'altres activitats més lúdiques, com sortides d'un dia a visitar algun indret interessant o a teatre. El 2 d'octubre tenim programada una sortida de 4 dies a Rocamadour (França) i el 5 també d'octubre, una altra de 8 dies a les Ries Baixes. El 29 d'octubre a la tarda anem a teatre

a Barcelona a veure l'obra de teatre "Mar i Cel".

Per altra banda, a l'abril com cada any, hem fet el berenar del soci amb un concert del grup Calidae.

Trobareu més informació sobre l'Esplai a:

- **Facebook:** esplaicaldesmallavella.
- **Bloc:** esplaicaldesmalavella.blogspot.com.es

COLÒNIES D'ESTIU 2014: "CONVIVENTS" ALS ARCS DE SANTA PAU

Un estiu més, l'Esplai Sant Esteve de Caldes de Malavella fa despertar la il·lusió i l'alegria que tots els nens i nenes esperen amb canaletes: les colònies d'estiu als Arcs de Santa Pau!

El 12 de juny, a les 3 de la tarda, l'autocar va enfilat cap a les terres volcàniques de la Garrotxa, on 85 personetes viurien 9 dies genials i amb un munt d'aventures! Però l'avió-autocar es va estavellar en una illa perduda, plena de fauna i flora salvatges, i ben lluny de la terra ferma.

Tot i així, en aquesta illa imaginària vam aprendre a conviure junts, compartint les poques comoditats modernes que avui dia gaudim. Al llarg de les colònies, vam anar coneixent diferents personatges com els pilots, el mecànic i els vilatans de l'illa que, sumant sinergies, cada

dia ens van ajudar a desxifrar el codi del motor de l'avió per poder tornar a casa, sense saber que, en realitat, formàvem part del rodatge d'un *reality show*!

Afortunadament, només ens van caure unes quantes gotes de pluja i no ens va fer massa calor. Val a dir que tots ens ho vam passar genial amb les activitats que van preparar els monitors, acompanyades sempre per un menjar exquisit, preparat per uns cuiners illencs fantàstics! Cal dir que el divendres 18 va visitar-nos la comitiva de la consellera de Benestar Social i Família, Neus Munté, i que tots junts vam cantar unes cançons.

Finalment, el diumenge 20, a les 5 de la tarda, les estrelles del programa "Convivents" van brillar en aquest lloc tan especial. Amb tot això, us desitgem a tots un molt **bon estiu!**

PRESENTACIÓ

L'Associació de Famílies Abeona (Abeona) és una associació sense ànim de lucre composta per mares i pares i els seus infants, que compartim l'objectiu comú de donar a la mainada de 2 a 6 anys un acompanyament conscient i respectuós al seu desenvolupament emocional, motriu i cognitiu, on el joc és el centre de l'activitat. Tot això en un entorn i amb uns materials el més naturals possibles i adaptat als processos interiors i necessitats de la canalla.

La vida diària a Abeona són les relacions que estableixen les famílies entre elles, els petits entre sí i l'acompanyant amb les famílies i els petits. Aquestes relacions ofereixen moments d'alegria, de plaer, de joc, de diversió i d'aprenentatge. Els aprenentatges els fan els nens i les nenes amb la motivació i necessitat de cadascú, a nivell individual (per l'edat i pel moment concret que viuen).

A Abeona el més particular i característic és la lliure elecció de l'infant en relació a les estones de joc. Aquest tria, segons les seves preferències, a què vol dedicar el temps de jugar i pot fer-ho a l'espai que vulgui: a psicomotricitat, al racó tranquil, a les manualitats o al joc simbòlic.

A dia d'avui, i durant 3 mesos, els 4 petits que conviuen a Abeona, juguen a cada moment amb allò que més els abelleix. El cert és que els més grans ja s'atreveixen amb el joc simbòlic, mentre que els més petits viuen les estones amb el joc sensoriomotriu.

Un altre element important a tenir en compte és l'acompanyament emocional del petit i la seva família. A Abeona els sentiments tenen un lloc i els respectem. Els petits senten en funció de què els passa i els acompanyem per tal que reconguin en quin estat es troben, les emocions i sentiments que tenen. Tot plegat sense la intenció de jutjar-los ni de manipular-los perquè puguin anar

identificant què és el que els satisfà i què no.

L'acompanyant adult és precisament una persona que no interfereix en les relacions, sinó que les veu, les viu i les entén per acompanyar-les. Es respecten els límits i es transmeten a l'infant amb el màxim de respecte i amor possibles.

L'ambient d'Abeona és familiar, proper, respectuós, alegre, distès, tranquil, viu, actiu, atractiu...

Totes les persones que sentiu alguna motivació vers l'educació amb afecte i propera, esteu convidades a formar-ne part! i per Abeona serà un plaer rebreu-us!

Finalitzada la temporada 2013-2014, arriba l'hora de fer balanç i entenem que, tenint en compte les dificultats i els mitjans dels que disposem en un Club petit com és el CE Caldes, podem estar molt satisfets dels resultats obtinguts.

El nostre principal objectiu cada principi de temporada és seguir jugant a bàsquet, gaudir de la pràctica d'un esport que ens agrada i competir amb els equips rivals donant el màxim rendiment possible. Els 9 equips que han competit la darrera temporada han fet un paper molt digne en cadascuna de les categories en les quals competien però cal fer esment del bon resultat obtingut per l'equip cadet masculí, que ha assolit el segon lloc en el nivell B de la competició territorial en una final molt disputada. També cal fer esment del manteniment en la categoria de 3a catalana de l'equip sènior masculí, després de disputar la fase de des-

cens i aconseguir guanyar l'eliminària i la permanència.

A més a més dels resultats que obtenen els diferents equips dels Club, també ens sentim molt orgullosos del nostre 3x3, una competició que organitzem el mes d'abril i que aquest any ha arribat a la seva vuitena edició i s'ha convertit en el torneig més concorregut de Catalunya en aquesta modalitat de joc. Enguany vam comptar amb la participació de 120 equips i 480 jugadors que van competir en 220 partits en les 12 pistes de joc. Això ens va suposar un veritable èxit esportiu i organitzatiu que va ser reconegut per part de la FCBCQ, la FEB, els patrocinadors i els participants.

Per la temporada vinent esperem poder incrementar en un equip més la representació del nostre Club en la competició i seguir comptant amb el suport dels col·laboradors que, gràcies a la seva esponsorització, fan pos-

sible afrontar el nostre pressupost. També volem reconèixer la bona disposició de l'Ajuntament que, tenint en compte les limitacions de les instal·lacions esportives i les demandes dels diferents clubs i associacions, ha de vetllar per l'equanimitat en el repartiment d'ús, ajustant els horaris i dies d'entrenament i competició.

Finalment, és ara el moment de donar les gràcies a tots els entrenadors, pares i mares dels nens i nenes que forment part del Club, per la seva dedicació, cadascú en allò que li pertoca, per tal que el dia a dia de tota la temporada sigui possible. Moltes gràcies a tots i fins la temporada vinent.

Aquí teniu el recull d'algunes de les sortides fetes recentment pel Club Excursionista Caldes:

Montserrat

Cursa d'orientació

La Gola del Ter

Bicicletada a Campllong

Futbol Sala Caldes de Malavella

fscaldesdemalavella@hotmail.com
fscaldes@gmail.com

Ens agradaria presentar-nos: som tres nois del poble que hem decidit crear un nou club esportiu, el Futbol Sala Caldes de Malavella. L'any que ve jugarem a 2a divisió territorial (FCFS). Malauradament hem de jugar al pavelló de Campllong per falta d'espai en el de Caldes, però esperem que en anys propers podem jugar en el nostre poble. Aquest club està constituït per David Gómez (president), Javier Mateos (secretari) i Ismael Montoya (tresorer). Per l'any vinent estem buscant jugadors. Podeu posar-vos en contacte amb nosaltres a través del

correu: fscaldesdemalavella@hotmail.com o fscaldes@gmail.com.

El 28 de juny passat vam celebrar el 1r torneig 12 hores de futbol sala Caldes de Malavella. Primerament volem agrair a l'Ajuntament de Caldes de Malavella la seva col·laboració, així també com al Bar Termal Cafè, el Petit Fornet, Casa Darnes i Davicarns.

Aquest torneig va constar de 8 equips participants i va resultar un èxit total ja que tots els equips van tenir un comportament exemplar i no hi va haver cap tipus de problema. El campió del torneig va ser l'equip

Tink7 que va derrotar en la final al Salou2014 per un resultat ajustadíssim de 3-2. El tercer lloc va ser per Can Quim, que va derrotar en la final de consolació a El Botón per 5-1.

Club Caldenc d'Escacs

<http://escacscaldes.hol.es> ■ escacscaldes@hol.es
Tel: 616480957 (Xavier Herce)

Acabant el Campionat per equips de Catalunya podem dir que el balanç és positiu. Seguim a 1a regional amb el primer equip.

Cal destacar la bona actuació dels jugadors del primer equip que han plantat cara a jugadors molt més experimentats de clubs com el Figueres, Olot, Lloret o Tordera. Destaquem també el resultat dels jugadors més joves Pol Mestres i Pau Esteve, tant en el campionat per equips com en els tornejos individuals.

Pel Club d'Escacs la mainada és indispensable. La importància de tenir equips sub-10, sub-12 i sub-14 és molt gran per tal de tenir un futur com a club i transmetre els valors del joc als més petits. Actualment treballem per incorporar cada any el màxim possible de nens i nenes que vulguin participar i aprendre mentre juguen i s'ho passen bé. Animem a què practiquin aquest esport/ciència per tal de desenvolupar millor l'equilibri, l'agilitat mental i la concentració (la millor edat per començar és els 8-9 anys).

Club Patinatge Artístic Caldes

<http://www.patinatgecaldes.com>
info@patinatgecaldes.com ■ Tel: 608 93 84 12

UN FESTIVAL D'ESTIU PLE DE FADES I BRUIXES. UN ACABAMENT DE TEMPORADA MOLT MÀGIC

Unió Esportiva Caldes

<http://www.uecaldes.cat> ■ uecaldes@uecaldes.com ■ Tel: 616194923

Estem a punt de començar una nova temporada i els equips de la UE Caldes es preparem amb força i plens d'il·lusió per la propera temporada. El nostre 1r equip aquesta temporada ha renovat la seva confiança amb el seu entrenador, l'Eduard Masmiquel, que aquest any estarà ajudat per en Quim Bardalet. Estem preparant un equip que esperem que aquesta temporada ens donarà moltes alegries, un equip en el qual els jugadors de Caldes esta-

ran ben representats. Pel que fa al futbol base, els seus coordinadors, en Xevi Granados i l'Albert Pineda estan preparant l'equip d'entrenadors que aquest any portaran els nostres equips. Destaquem que el nostre equip juvenil va assolir l'ascens a 1a Divisió.

Aquesta temporada la començarem al camp de futbol de Can Bernadi i amb la il·lusió de poder acabar-la a l'Estadi Vall-llovera. El nostre club el 4 d'octubre fa 90 anys i aquest seria

el millor regal que es pot fer als seus socis i simpatitzants. Volem tornar a tenir un dels millors camps de futbol de la província de Girona, tal i com va ser l'Estadi Vall-llovera quan es va inaugurar l'any 1972.

Finalment, com sempre, volem agrair als patrocinadors i col·laboradors que fan possible la viabilitat del nostre club i recordar-vos que al nostre web trobareu tota la informació relacionada amb el nostre club.

DRET COMPETENCIAL PER A LES ENGINYERIES INFORMÀTIQUES

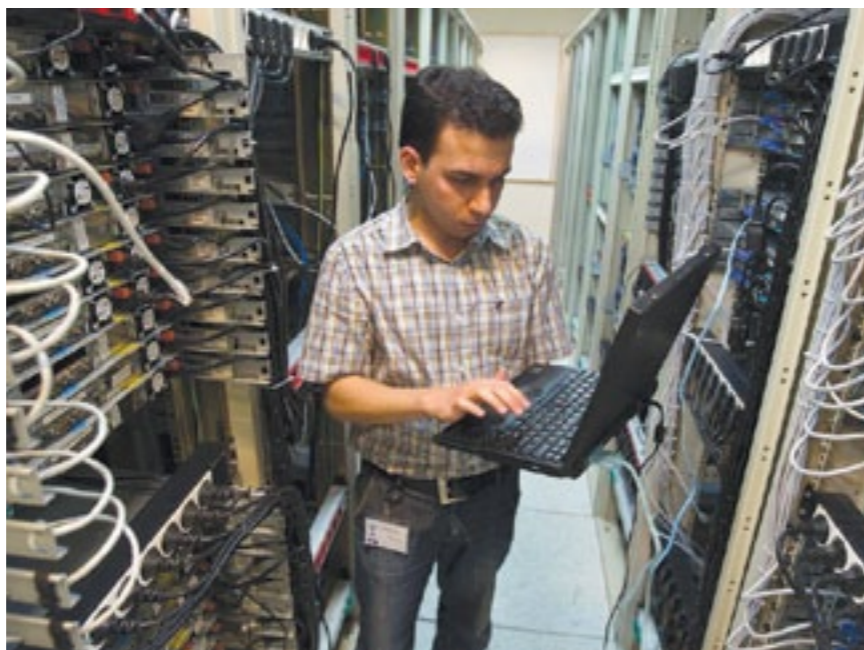
Les noves tecnologies regeixen tots els processos tant de gestió com de producció de les empreses. La informàtica s'ha fet imprescindible per gestionar qualsevol sistema, tant d'organismes públics com privats. En un àmbit tant important com les noves tecnologies, no hi ha cap reglamentació referent als drets competencials dels professionals que exerceixen, o dit d'un altre manera, qualsevol persona sense acreditar cap coneixement ni tècnic ni tecnològic pot treballar d'informàtic, fins el punt de que la informàtica és el sector amb més intrusisme professional.

La LOPD (Llei Orgànica de Protecció de Dades de Caràcter Personal), i la LSSICE (Llei de Serveis de la Societat d'Informació i Comerç Electrònic) han sorgit per garantir la privacitat de la gent i controlar la informació, però qui s'encarrega de garantir-ne l'aplicació? Qui marca uns nivells de qualitat en els Sistemes d'Informació? La resposta és senzilla, **ningú!** Els responsables de l'aplicació són les empreses però no hi ha cap garantia de la capacitat dels qui han d'aplicar-les, com a la pràctica queda palès en la majoria dels casos.

Des dels seus inicis, les enginyeries informàtiques han estat discriminades per l'Estat Espanyol, que mai ha volgut establir un dret competencial. Empreses i particulars van venuts a l'hora de decidir *"Qualsevol persona sense acreditar cap coneixement ni tècnic ni tecnològic pot treballar d'informàtic, fins el punt de que la informàtica és el sector amb més intrusisme professional"*

com implementar un Sistema Informàtic. Les pèrdues són milionàries i les vulneracions de seguretat, constants.

L'establiment de graus competencials per a les enginyeries informàtiques no suposaria pèrdua de llocs de treball, ni impediria accedir al treball als professionals

que actualment exerceixen però com en el cas d'altres professions, obligaria a signar els projectes informàtics per un enginyer, la qual cosa donaria garanties, permetria establir un marc jurídic competencial i crear estàndards per definir temes tant importants com la seguretat informàtica.

Però no parlem sols de seguretat, també seria desitjable establir marcs per garantir la qualitat en sistemes industrials i de gestió, com ara desenvolupaments d'internet, ERP (*Enterprise Resource Planning*) o CRM (*Customer Relationship Management*), especialment pel que fa a empreses públiques i grans empreses.

Ningú no posa en dubte els

avantatges que metges, infermieres, farmacèutics, enginyers industrials, de telecomunicacions,

"Es deixaria operar per algú que no fos metge? Compraria un pis que no tingués el vistiplau d'un arquitecte?"

punts i camins o arquitectes, hagin de tenir titulació per fer les seves tasques. Es deixaria operar per algú que no fos metge? Compraria un pis que no tingués el vistiplau d'un arquitecte? Doncs la informàtica és el cor de tots els sistemes actuals i no hi ha cap regulació al respecte. ■

LA POLÍTICA IMPERIALISTA D'ALFONS EL MAGNÀNIM

Uns prínceps castellans, doncs, van trobar-se de sobte encarats amb el desvetllament d'una política d'expansió. Ferran d'Antequera, el seu primer representant, va emprendre-la tot seguit amb l'enfocament d'amples perspectives. Però la seva mort al cap de quatre anys de regnat li'n va impedir el desplegament. I fou el seu fill Alfons, nomenat el Magnànim, IV a Catalunya, V a Aragó, qui va llançar-se a la realització i qui havia de dur els nostres dominis a la seva màxima extensió amb la conquesta de Nàpols.

Contrast entre la política d'expansió de Pere el del punyale i la d'Alfons el Magnànim

Entre els dos sobirans de Catalunya que van seguir una política d'expansió més activa destaquen Pere III el Cerimoniós i Alfons IV el Magnànim. Però hi ha en l'ideal imperialista d'aquests dos monarques una profunda diferència: Pere III, que estimava amb passió la seva terra, desplegava la seva política en estreta col·laboració amb ella i de cara als seus interessos; Alfons, que duia a la política d'expansió una altra mentalitat, no mesurava prou l'esforç que reclamava als seus súbdits i arribava a posar objectius desproporcionats a les possibilitats dels seus reialmes. Però el seu caràcter i les seves empreses mateixes van donar una gran brillantor al regnat del Magnànim i a la seva pròpia figura.

La conquesta de Nàpols

La lluita per Nàpols fou llarga i porfídiosa. Catalunya va contribuir-hi generosament amb els seus cabals, els seus homes i els seus es-

tols, perquè hi veia la continuació de la seva política mediterrània. Després de més de vint anys de guerres i d'haver combatut fortes coalicions, després d'haver caigut el rei mateix presoner del duc de Milà en el combat naval de Ponza i d'haver-se aliat amb el seu vencedor, Nàpols fou conquerit (1443). Però a la seva mort (1458), Alfons el Magnànim, ben al contrari del que hauria fet Pere el Cerimoniós, va separar-lo de la corona catalanoaragonesa i va donar-lo al seu fill natural Ferran. És aquesta una altra profunda diferència de l'esperit imperialista dels dos monarques.

Política oriental

D'altra banda, les ambicions d'Alfons IV no van limitar-se a Nàpols; van tenir també per objectiu altres territoris italians, i els països balcànics, on va establir virreis catalans a la faixa adriàtica i a l'Epir i la Morea; l'illa de Castellroig o Castellorizzo, que féu ocupar i fortificar; el regne d'Hongria, que li fou ofert pels magnats hongaresos, entre ells el famós Joan Hunyadi; contrades africanes; Terra Santa. Fo-

La mort de Martí l'Humà sense successió havia donat com a resultat final l'entronització d'una nova dinastia, la dels Trastàmara, en el tron catalanoaragonès.

ren ambicions excessives, desproporcionades a les forces dels seus regnes, i van contribuir a afeblir Catalunya a causa sobretot de les guerres amb el soldà d'Egipte, que impossibilitaven el comerç amb el Llevant, base de la prosperitat catalana.

Un imperi mediterrani

Així doncs, els dominis dels nostres reis, en arribar a llur màxima extensió, van estar constituïts per Catalunya, Aragó, València, les Balears, Sardenya, Sicília, Malta, Castellorizzo i Nàpols, i els virregnats d'Albània i Esclavònia. Abans n'havien format part els ducats d'Atenes i Neopàtria; els foren tributaris els regnes de Buggia, Tremissèn i Tunis.

Era un veritable imperi mediterrani. Catalunya podia estar-ne satisfeta. La seva formació, que constitueix una pàgina única a la història de l'Edat mitjana, havia costat molts esforços als catalans. Però si, per les circumstàncies històriques, Catalunya no n'havia de treure tota la glòria i el profit que, sens dubte, aspirava a treure'n, els «regnes dellà mar» com s'anomenaven -Sicília, Sardenya i Nàpols- flanquejarien la vida de Catalunya fins a la guerra de Successió a la corona d'Espanya, al començament del segle XVIII.

Amb tot, s'havia iniciat als Països Catalans, i especialment al Principat, un procés de decadència. Les terribles epidèmies del segle XIV i començament del XV i el desgast humà i econòmic produït per les guerres de Pere el Cerimoniós, frenaran les nostres possibilitats d'expansió en tots els camps. ■

UN SANT JOAN SENSE FOC?

Després d'intempèstives **gropades**, sembla que l'estiu es decideix a fer acte de presència. Tanmateix, ja és hora! Però no ens precipitem. Com diu la saviesa popular **no diguis mal del dia, fins que passat sia**. De tota manera, ni la pluja, ni el vent, ni la fresqueta intempèstiva, ens ha impedit celebrar les nostres festes més populars: l'Aplec de la Sardana, revetlla de Sant Joan, el dia del soci Sardanista, el sopar dels geganters... i les que vénen encara: La festa de les festes, la Festa Major! I la de la Malavella i la Fira de l'aigua...! No ens podem

queixar tal com va tot **de mal borràs** a Caldes.

Si ens avorrim és perquè volem... però..., i **augurem** que la nostra no és una opinió única, la revetlla de Sant Joan, el solstici d'estiu, no va ser més que un sopar de veïnat on és agradable retrobar-se amb amics i coneguts que durant l'hivern, a pesar de viure tant propers no ens veiem gaire sovint, per **fer petar la xerrada**. Hi va haver coca per a tothom i música... molt bé! I el foc? Símbol tant nostre de la crema de tot el que és inútil guardar! Trastos, pensaments, rancors, **fer**

foc nou per recomençar una nova temporada oblidant els errors de la passada! També hem trobat a faltar l'arribada de la Flama del Canigó que converteix la festa en alguna cosa més que una reunió per fer **barrila** i menjar i beure!

El més trist va ser saber que pobles propers varen celebrar la revetlla amb foc inclòs. **No em fa el pes** que es justifiqui la fallada "per raons de seguretat" No trobeu que són més perillosos els petards?

Creiem que a Caldes sortosament hi ha paratges de sobres per fer un foc com cal! Que tot això son **falòrnies**? Seria bo preguntar-ho als caldens. No **malbaratem** les nostres tradicions amb l'afany mal entès de modernitzar-nos!

Tant de bo l'any que ve ens trobem tots al voltant d'un foc nou, cremant idees antigues i celebrant una nova època plena d'esperança! Si més no, amb el foc encès! ■

VOCABULARI

- **Gropada:** tempesta de pluja i vent
- **Augurar:** tenir el presentiment
- **Barrila:** gresca
- **Falòrnies:** idees errònies
- **Malbaratar:** deixar perdre

FRASES FETES I SIGNIFICAT POPULAR

- **No diguis mal del dia fins que passat sia:** no es poden aventurar pronòstics
- **Anar de mal borràs:** anar malament alguna cosa, perdre quelcom
- **Fer petar la xerrada:** tenir una conversa distesa
- **Fer foc nou:** començar de nou el que no hem fet be
- **No fer el pes:** no satisfer

DESCONCERT

En la meua època al front del Sindicat de Músics em queixava sovint de les dificultats que comporta l'exercici de la professió que vaig triar i que, malgrat tot, tant m'estimo. El dia que vingui bé, les repassarem a fons i comprovarem que no em queixo pas sense raó. Però també he de confessar que fer de músic ofereix avantatges prou considerables. Potser una de les principals és el fet de viure experiències que difícilment es donen en altres ocupacions. Precisament en la primera formació de certa anomenada que vaig dirigir, l'Orquestra Caravana de Torroella de Montgrí, ja vaig tenir ocasió d'experimentar una d'aquestes situacions dignes de guardar al calaix dels records curiosos.

L'orquestra havia estat contractada per actuar a Canovelles (Vallès Oriental) en unes condicions un xic especials. D'una banda perquè ens requerien tan sols per interpretar un concert malgrat que, normalment, la presència de l'orquestra era aprofitada per actuar en diferents actes. I de l'altra, perquè ens exigien que aquest concert fos exclusivament de música de sarsuela, quan el més habitual és que el repertori sigui com més variat millor. Si bé aquestes circumstàncies ja ens tenien un xic amb la mosca al nas, la nostra perplexitat encara aniria en augment en arribar al poble i preguntar pel lloc on es feia el concert. Un darrere l'altre, els nostres interlocutors ens contestaven que no tenien idea de cap concert i que els estranyava molt que hi hagués alguna actuació progra-

"Un dels avantatges principals la professió de músic el fet de viure experiències que difícilment es donen en altres ocupacions"

mada ja que al poble no celebraven res d'especial. "Voleu dir que no us heu equivocat?", ens deien. I així fins que el representant de l'orquestra va decidir cercar una cabina de telèfon (aleshores encara no hi havia mòbils) des d'on poder trucar a la persona que ens havia llogat. Aquesta li va indicar

que ens adrecessim a l'església ja que el concert era al davant mateix.

Efectivament, quan ja més tranquils vam arribar a la plaça vam comprovar que els muntadors ja tenien tot l'instrumental a punt i, fins i tot, instruccions en el sentit que esperéssim que la gent sortís de l'església per a començar el concert. Mentrestant, els músics ens vam dedicar a afinar els instruments i comentar l'estrany que resultava aquell concert monogràfic de sarsuela i del qual ningú del poble sabia res.

Al cap de poc, la sorpresa encara aniria en augment: Resulta que la gent que sortia de l'església –el nostre suposat públic– anava passant de llarg pel davant de l'escenari per situar-se en un costat de la plaça mentre al lloc de preferència, normalment destinat a l'auditori, feia cap un carruatge fúnebre, tirat per cavalls, en el qual descansava, en pau, el que representa que era el principal destinatari de la nostra interpretació. Tot seguit, el membre de la família que, complint les darreres voluntats del difunt, ens havia contractat ens va indicar que ja podíem començar. Jo no em vaig poder estar de comentar-li:

–Voleu dir que s'escaurà la música de sarsuela en aquestes condicions?
–És el que ell va demanar –em va contestar, lacònic.

Jo, sense més dilació vaig fer mitja volta cap als músics, que

restaven astorats, i després d'advertir-los amb uns copets de batuta al faristol vam atacar amb decisió l'alegre i airós pasdoble de Los nardos, que contrastava patèticament amb la tristor de

"Els nostres interlocutors ens contestaven que no tenien idea de cap concert i que els estranyava molt que hi hagués alguna actuació programada"

l'escena, el dol de la família i la inconfusible olor de cementiri que desprenien els crisantems que, mig pansits per la calor, envoltaven el bagul.

Però el punt àlgid d'aquella situació tan rocambolesca va arribar al final de l'actuació quan els músics ens vam inclinar respectuosament davant la gent que acompanyava el sepeli, i que constituïa la nostra audiència, sense obtenir a canvi ni un sol aplaudiment de gratificació, ni per la música ni per la salutació. El fet ens va deixar sumits en el dubte de si el nostre concert no havia reeixit o bé aquella bona gent s'havia decantat per observar el recolliment que requeria l'ocasió. Naturalment, tampoc no he sabut mai si vam deixar content el que, en definitiva, havia estat l'artífex de la nostra contractació. Tal vegada, si algun dia tenim ocasió de trobar-nos en un lloc o altre, m'ho podrà aclarir. ■

LES CAMES CANSADES

La insuficiència venosa crònica és una alteració en la circulació de la sang. És la responsable del trastorn de cames cansades que afecta una gran part de la població adulta i especialment a les dones.

Es problemes sorgeixen quan les vàlvules venoses que eviten el reflux de la sang, no funcionen correctament o quan la paret d'una vena cedeix i es debilita provocant l'aparició de varius, que són la cara visible de la insuficiència venosa crònica.

ES POT MANIFESTAR DE DIFERENTS MANERES:

Inflamació a cames, turmells i peus
Dolor i rampes a les cames
Sensació de pesadesa
Varius
Pell fràgil amb aparició de ferides susceptibles d'infectar-se (úlceres)

CONSELLS QUE CAL SEGUIR:

- Utilitzeu mitges de compressió adequades.
- Dueu calçat i roba que no estrenyin. El calçat ha d'ésser còmode, fresc i amb un taló de 3 cm – 4 cm d'alçada.

- Feu exercici físic com, per exemple, caminar de puntetes, caminares, natació, anar en bicicleta, fer ioga.
- Feu moviments circulars i de flexió dels turmells. A més, estirar els dits dels peus i fer-hi massatges.
- Mantingueu el pes corporal proper al nostre ideal.
- Beveu abundant aigua, reduir la sal als àpats i fer una dieta equilibrada.
- Cames amunt! dormiu amb un coixí sota els peus o poseu un alça sota el matalàs.
- Alterneu dutxes amb aigua calenta i freda. Comenceu pels peus i aneu pujant. Acabeu sempre amb aigua freda.
- Aproveu l'estiu per prendre banys de mar, passejant per la riba.
- Aneu canviant de postura, és recomanable no estar gaire temps dempeus, assegut o amb les cames

- creuades.
- Feu-vos massatges circulatoris.
- Reduïu al màxim l'estrès i les tensions.

LA CALOR DE L'ESTIU:

Ja que estem en ple estiu, us volem fer un recordatori d'uns consells per tal de prevenir el cop de calor:

- Beveu molta aigua durant el dia.
- No sortiu al carrer a les hores de més sol.
- Tanqueu les persianes quan hi toca el sol i obriu les finestres a la nit.
- Vigileu amb els nens, lactants i gent gran i gent amb patologies cròniques.
- Utilitzeu gorres o barrets per sortir al carrer.
- No feu exercici físic quan la calor és intensa.

BENEFICIS DE L'OMEGA 3

Com triar el millor producte?

L'omega 3 són àcids grassos essencials insaturats que el cos necessita d'altres substàncies ja que l'organisme humà no els pot fabricar. Es troben en alta proporció en els teixits de certs peixos (per regla general peix blau), i en algunes fonts vegetals.

Ja s'ha demostrat la seva gran rellevància per a la nostra salut i benestar. Es coneix com a omega 3 i els seus 2 àcids grassos en són els protagonistes:

"L'Omega 3 és important per al sistema immunitari, la vasodilatació i vasoconstricció, la coagulació sanguínia (abaixa els triglicèrids) i els processos inflamatoris (a nivell articular i muscular, a nivell respiratori, a nivell de pell...)"

EL DHA (àcid docosaheptaenoic): protegeix el sistema nerviós i la retina. És important per al bon desenvolupament del fetus. El podem trobar en el peix blau (cal tenir especial cura amb els metalls pesants. Per això, escolliu peixos costaners i de mida petita.

L'EPA (àcid eicosapentaenoic): és necessari per al correcte funcionament del sistema circulatori i el cervell. Per això és important consumir omega 3, especialment per a nens i dones embarassades. El podem trobar en l'oli de peix.

L'Omega 3 és important per al sistema immunitari, la vasodilatació i vasoconstricció, la coagulació sanguínia (abaixa els triglicèrids) i els processos inflamatoris (a nivell articular i mus-

cular, a nivell respiratori, a nivell de pell...). Es poden prevenir malalties cardiovasculars i cutànies, així com millorar la funció pulmonar i renal. L'omega 3 també és present a les llavors de lli o xia, a les nous, a la soja, al blat de moro, al sèsam, a les pipes de gira-sol o carbassa, a l'oli de colza o lli (l'oli de lli conté el doble de omega 3 que el de peix), a les hortalisses de fulla verda, als ce-

"L'Omega 3 també és present a les llavors de lli o xia, a les nous, a la soja, al blat de moro, al sèsam, a les pipes de gira-sol o carbassa, a l'oli de colza o lli (l'oli de lli conté el doble de omega-3 que el de peix), a les hortalisses de fulla verda, als cereals i a les algues marines"

reals i a les algues marines. Tots dos omegues es troben de forma natural a la llet materna.

La deficiència d'omega 3 pot ocasionar alteracions en el creixement, retard en l'aprenentatge, formigueigs a les extremitats, alteracions de la coordinació motora i alteracions visuals. Per tant,

les principals cèl·lules cerebrals no poden funcionar al seu màxim nivell sense un nivell d'omega 3 adequat. Els símptomes introduïts per la deficiència remetent quan es realitza l'aportació de quantitats adequades dels omega 3.

El millor és una dieta variada per tal d'evitar un consum excessiu d'un mateix aliment amb certes problemàtiques. Els suplementes són necessaris en moments especí-

ficis de la nostra vida però no s'han de prendre per costum durant un llarg període de temps. Si en consumeixes, recorda't de fer descansos entremig."

Com sempre, no dubteu en preguntar-me els dubtes que necessiteu per a la vostra salut i bellesa, us atendre en consulta privada gratuïtament i sense compromís.

Per a un correcte funcionament de l'organisme: omega 3, un suplement alimentari. ■
Nuria Arrufat Gallardo

CAMES CANSADES I VARIUS

Es calcula que prop d'un 80% de la població adulta pateix al llarg de la seva vida problemes de cames cansades, inflors, edemes, rampes o varius.

PER QUÈ APAREIXEN ELS PROBLEMES CIRCULATORIS?

A les cames la sang circula en contra de la força de la gravetat, és a dir, cap a dalt, en direcció al cor. Això ho pot fer gràcies a un sistema de vàlvules que hi ha en els vasos sanguinis i que s'obren com comportes per permetre el pas de la sang cap amunt i es tanquen per impedir el reflux de la sang cap avall.

Quan aquest sistema no funciona bé els vasos sanguinis no poden conduir la sang correctament i aquesta s'estanca a les cames sense poder arribar bé al cor, i apareix la sensació de cames cansades i si el problema persisteix apareixen varius.

SÍMPTOMES COMUNS:

- Sensació de pesantor a les cames
- Cansament
- Dolor que pot ser generalitzat o bé localitzat a les varius
- Formigueig i rampes nocturnes
- Sensació de calor
- Picor
- Peus i turmells inflats
- Dilatacions venoses
- Aparició de petites venes de color rogenc a la superfície de la pell anomenades "aranyes vasculares"
- Cel·lulitis

FACTORS QUE PREDISPOSEN A AQUESTS TRASTORNS:

- La calor
- Bany amb aigua calenta
- Prendre el sol a les cames

- Llargs desplaçaments amb cotxe, tren, avió, que obliguen a estar asseguts o amb poca mobilitat una bona estona
- Dieta baixa en fibra
- Sedentarisme
- Estar moltes hores dret
- L'ús de roba ajustada
- L'ús de talons massa alts o massa baixos
- Alguns anticonceptius
- Abús d'alcohol i tabac

RECOMANACIONS PER EVITAR LES CAMES CANSADES:

- Beure 1,5-2 l d'aigua diaris
- Menjar una dieta equilibrada i sobretot rica en fibra
- Portar roba còmoda i que no estrenyi les cames
- Si es treballa moltes hores assegut cuidar la postura i fer servir un escambell per aixecar els peus
- Fer exercici diari de forma moderada i que impliqui moviment a les cames: bicicleta, *running* o caminar
- No exposar-se molta estona al sol ja que la calor té un efecte vasodilatador

- Evitar saunes i l'ús de cera calenta per depilar

TRACTAMENTS DE SUPORT:

Ús de plantes medicinals amb acció venotònica i antiinflamatòria com arrel de galzeran, llavors de castanyer d'Índia, fulles d'hamamelis, fulles de vinya vermella, fulles de Ginkgo biloba o fruits de xiprer. Aquestes plantes es poden prendre en forma d'infusions, càpsules, gotes o en aplicació tòpica en forma de cremes o gels per a massatge que alleugen la pesantor i la inflor. ■

Farmàcia Francesc Folch Rubau
C. Sta. Maria, 28
17455 Caldes de Malavella
Tel. i fax: 972 472 794
www.grupfolch.com
farmaciaffolchrubau@gmail.com

LA IMPORTÀNCIA DEL CONTROL SOLAR ALS EDIFICIS A L'ESTIU

Per què és necessari protegir els nostres habitatges de la radiació solar a l'estiu? Quines són les parts dels edificis que reben més incidència del sol? De quines mesures de control disposem?

A la nostra latitud, a l'estiu, la trajectòria del sol és molt elevada i la seva radiació incideix durant moltes hores del dia. Les parts dels edificis més afectades per la radiació solar són la coberta, a causa de l'elevat grau d'exposició i les façanes orientades a llevant (est), migdia (sud), i ponent (oest). La façana orientada a ponent és especialment crítica ja que rep radiació fins ben entrat el vespre. La façana orientada a nord també rep radiació, però en menor mesura.

existents, i en funció de l'any de construcció, és sovint insuficient i moltes vegades inexistent.

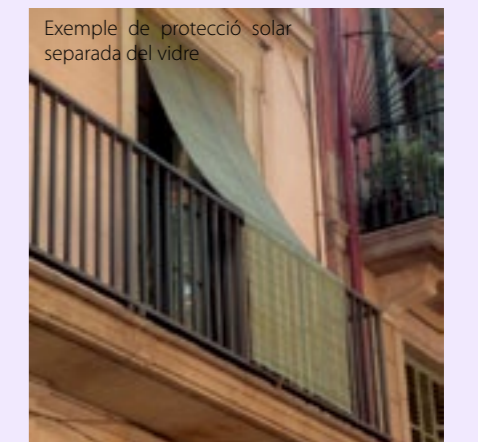
Per tal d'evitar el sobreescalfament cal evitar que la radiació solar incideixi sobre el vidre de les obertures, o paraments vidriats. Es pot fer mitjançant dos tipus d'elements: fixes o mòbils. Com a elements fixes, tenim els porxos, els voladissos, els ràfecs, etc. Entre els elements mòbils, tenim les persianes de llibret, de corda, les enrotllables, els tendals, etc. Un altre element a considerar és la vegetació; els arbres o les plantes enfiladisses en una pèrgola, poden oferir una excel·lent protecció solar.

Quan tenim finestres orientades a llevant o ponent, l'angle d'incidència del sol fa que la protecció solar més idònia sigui de tipus vertical, mitjançant tendals amb un angle d'obertura molt tancat, cortines enrotllables exteriors, persianes, etc. Per finestres, o paraments de vidre orientats a migdia, la protecció solar més adient és de tipus horitzontal, mitjançant un porxo, un ràfec voladís, una pèrgola, tendals amb un angle d'obertura molt obert, etc.

És important que la protecció solar sigui graduable i ens permeti disposar-ne en funció de les nostres necessitats. A l'estiu, i en determinats dies de primavera ens interessarà protegir-nos del sobreescalfament del sol però a l'hivern i en dies freds de tardor, ens interessarà retirar la protecció per beneficiar-nos de la radiació solar.

Les cortines o altres dispositius que posem per l'interior de la finestra, ens ajuden a controlar i tamisar la llum del sol directa, però en canvi no eviten l'escalfament de l'estança. La protecció solar per ser efectiva, cal que sigui exterior i, sempre que sigui possible, que estigui suficientment separada del vidre per tal de crear una cambra d'aire ventilada i millorar el comportament tèrmic de la finestra.

Per finalitzar volem fer esment que el mercat ofereix diferents tipus de vidres de control solar. En parlarem en un altre article. ■

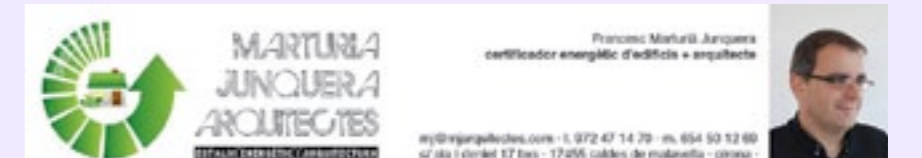

La radiació solar provoca l'escalfament constant i progressiu dels tancaments d'un edifici, fins a arribar a l'escalfament interior. Les parts més delicades són les vidriades (finestres o balconeres a façana i claraboies a coberta). Bona part de la radiació solar que incideix al vidre, penetra a l'interior, escalfant el mobiliari i les superfícies i aquests, a la vegada, escalfen l'aire fent-ne augmentar ràpidament la temperatura. És el que anomenem "efecte hivernacle", similar a quan deixem el cotxe estacionat al sol.

Per altra banda, a nivell lumínic, la radiació solar directa i les seves reflexions provoquen a l'interior dels edificis malestar visual i enlluernaments. La intensitat de llum d'un dia clar d'estiu és molt elevada i es fa imprescindible un adequat control lumínic a través de les obertures.

COM PODEM MINIMITZAR ELS EFECTES DE LA RADIACIÓ SOLAR A L'ESTIU?

Per evitar en excés l'escalfament de parets de façana i coberta, es imprescindible disposar d'un bon aïllament tèrmic que en edificis

EL RELLOTGE DE CASA L'ÀVIA

En Miquel va empenyer la porta de la sala i s'escapolí a dins. Li agradava fer-se fonedís a aquella hora de calor, en què tota la casa restava en silenci, persianes abaixades i mig en penombra. Sobretot li agradava contemplar el rellotge de peu que presidia l'estança. Majestuós, solemne, com un senyor d'època una mica panxut, el gros pèndol anant amunt i avall, lentament. Ara a la dreta, ara a l'esquerra, tot fent un sorollet apagat: Toc... toc... Sí, aquell rellotge no feia tic/tac com els altres rellotges, sinó un toc /toc ressonant... L'àvia Tecla li havia explicat que era molt antic, del temps dels seus avis. Si en feia d'anys d'això!

Davant mateix del rellotge hi havia una butaca enorme, segurament de la mateixa època. Quadrada, amb respatller de reixeta i amb un coixí de vellut suau que convidava a aclofar-s'hi. En Miquel s'hi enfilà amb la lleugeresa dels seus cinc anys i s'hi quedà arraulit mirant fixament el rellotge. Toc... toc... feia el pèndol. E nen sabia que estava a punt de tocar hores i estava pendent d'aquest moment. Li agradava sobretot el toc sonor de les hores. La broca llarga estava a punt d'arribar a dalt de tot i aleshores la màquina feia un sorollet com per a preparar-se... i en aquell moment s'obrí el porticó de vidre com un badall i de dins en saltà un homenet alegre tot estirant-se mandrós... De sobte es veieren i exclamaren tots dos: I tu qui ets?

- Ets la Teclata? - preguntà el nan- T'hi assembles, però la Teclata portava tirabuixons i era més bufona!

- Jo sóc en Miquel -exclamà aquest tot enfadat-, com vols que porti tirabuixons, a més, això ja no

es porta! La meua àvia es diu Tecla però tu qui ets? -tornà a preguntar.

- Em dic Segon -digué tot fent una reverència el petit ser- i sóc el constructor de minuts. Quan en tinc seixanta faig una hora! Aquest moment de la tarda en què tothom fa la migdiada es pot aturar un segon el temps i de tant en tant jo surto a estirar les cames. Així tu ets el nét de la Teclata? Caram! sí que feia temps que no sortia jo! -i arrencà una fresca riulla que li feu tremolar la panxa.

-Tu fas anar el rellotge? - digué en Miquel admirat - i vius aquí dins?

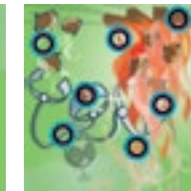
- És clar! sóc el follet del temps i tinc molta responsabilitat, no et pensis. Però com que fa tants anys que faig la mateixa feina, ara ja no em costa gens. Ui! se m'ha acabat

el temps d'esbarjo. Tant de gust però recorda, no perdis ni un minut. Quant és perden no es tornen a trobar mai més! Adéu...!

I amb un saltiró desaparegué tancant el porticó de vidre. A l' instant sonà la primera campanada de les quatre. Tonc...! Va sobressaltar en Miquel que saltà de la butaca sense acabar-se de creure el que havia vist. S'havia adormit un sol instant?

Tal vegada. Però en Miquel sempre més recordaria el petit nan constructor del temps i el seu consell de no perdre ni un minut: Ara encara es miraria amb més respecte el vell rellotge de l'àvia Tecla. I pensà tot seguit que ell també es faria gran i al cap dels anys, potser, un dia el seu nét seuria a la vella butaca i veuria el nan del temps... És que en Miquel tenia molta imaginació! Oi? ■

TROBA LES 7 DIFERÈNCIES I LA FRASE FETA

SOLUCIÓ
"Treure les candel·les del foc"
-Responabilitzar-se i solucionar una situació difícil o compromesa

SOPA DE LLETRES

Troba 12 noms de cançons del CD que va publicar l'Assumpta Fontanals, directora de la Coral Cantaires de Caldes...

- No es tindran en compte ni els accents ni els apròstofs
- Si la resposta té més d'una paraula, es trobarà tota seguida sense espais

A	R	T	A	E	T	Y	N	B	D	E	S	X	Q	M	Ç
D	R	A	M	L	E	D	P	O	R	P	A	T	I	M	T
C	A	T	A	L	I	N	T	Q	U	I	T	R	A	F	E
A	N	I	U	Q	R	O	L	L	A	M	A	S	O	L	G
N	L	T	K	E	C	V	R	O	A	D	Y	A	N	S	C
Ç	T	E	D	B	E	R	B	R	A	L	E	R	A	T	O
O	A	P	R	T	S	T	A	D	E	X	J	F	S	Z	A
D	N	S	O	A	O	O	E	T	S	T	U	M	E	S	T
E	R	I	C	Ç	O	M	C	A	S	A	M	A	C	A	N
B	G	A	E	A	A	R	R	A	T	I	U	G	A	N	U
R	U	P	R	R	Y	A	H	T	N	E	I	S	T	A	P
E	L	M	E	U	I	N	F	A	N	T	T	E	C	T	O
S	E	D	D	Z	N	T	A	J	Ç	H	I	G	U	I	S
S	T	A	T	C	Y	I	O	O	A	O	P	C	I	N	T
O	O	I	N	A	Z	Q	T	E	N	Y	T	R	E	O	L
L	P	S	A	I	A	U	B	A	T	N	F	A	V	L	H
A	E	I	C	P	S	E	N	H	I	I	E	U	E	A	S

REFRANY PER ALS MÉS MENUTS

Completa la dita caldenca amb l'ajuda dels dibuixos:

Si

que és

"Si menjes pa calent no beguis aigua, que és dolent"

RUTA DELS ARBRES SINGULARS DE CALDES

1r TRAM: DE CALDES A FRANCIAC I AL CAMP DE GOLF DE LA PGA

INTRODUCCIÓ

L'any 1999, l'Ajuntament de Caldes va fer un inventari dels arbres singulars d'interès local, on es recollia una vintena d'exemplars situats arreu del municipi. L'estudi incloïa les característiques dels arbres, les seves dimensions, la història, les possibles malalties, defectes i proposta d'actuacions per conservar-los.

Pel que fa a les dimensions dels arbres, els més alts són 4 pins que fan uns 20 metres d'alçada. Destaca el conegut Pi de can Teixidor o de Can Llimona, que a causa de la seva alçada, sobresurt de la resta d'arbres veïns i és visible des de molt punts del nostre municipi. L'arbre amb un perímetre més gran és el suro de can Roig, amb 5 metres, mentre que el pi de Mas Pla en fa 3,5. Per últim, els arbres més vells són el suro de can Roig, amb una edat aproximada de 250 anys, i la figuera de de Mas Pla, d'entre 200 i 250 anys.

La declaració d'interès local d'aquests arbres els dona una protecció especial que en prohibeix la tala o les accions incontrolades. Alhora, l'Ajuntament es comprometia a fer un seguiment periòdic per comprovar l'evolució dels arbres i informar als propietaris de les accions que caldria emprendre en cada exemplar. En el moment de la realització de l'inventari el consistori volia col·locar unes plaques metàl·liques al peu de cada arbre per informar de les seves característiques. Aquesta acció finalment no es va realitzar.

Ressenya: Pere Serrats

Mapa: David del Rio

Fotos: Albert Torrent

Col·laboració: Club Excursionista de Caldes

COSES A DUR:

Aigua, menjar, impermeable, roba d'abric per si de cas i mòbil per si hi ha algun imprevist. És recomanable dur com a mínim una càmera d'aire de recanvi i una manxa.

CONSELLS:

- Aviseu a coneguts sobre la zona on aneu i mireu d'anar acompanyats.
- Aneu sempre amb temps de sobres per si surten imprevistos
- Respecteu l'entorn i deixeu els llocs per on passeu igual o millor de com els heu trobat.
- Si sou discrets, serà més fàcil d'observar animals.

ARBRE I SITUACIÓ	NOM CIENTÍFIC	EXEM	OBSERVACIONS
Lledoner de Can Porcell	Celtis australis	1	
Suro de Can Tornavell	Quercus suber	1	
Suro de Reremuralla	Quercus suber	1	
Roure de la Font de la Vaca	Quercus humilis	1	Més de 3 metres de perímetre i uns 17 d'alçada
Freixe de Cal Manco	Fraxinus angustifolia	1	
Suros de Can Roig	Quercus humilis	2	Perímetre de 5 metres i alçada de 17 metres. Més de 250 anys i una expectativa de vida de més de 30 anys. Cal podar les branques seques i deixar-les sota l'arbre
Àlber del Mas Pla	Populus alba	1	
Lledoner del Mas Pla	Celtis australis	1	
Pi del Mas Pla	Pinus pinea	1	350 centímetres de perímetre, uns 20 d'alçada i uns 180 anys
Figuera del Mas Pla	Ficus carica	1	Entre 200 i 250 anys
Freixe de Can Geli	Fraxinus angustifolia	1	
Pi de Can Carbó	Pinus pinea	1	
Pi de Can Teixidor	Pinus pinea	1	Abundants ferides a l'escorça i grafits. Cal tallar els arbres de sota la capçada, triturar-los i deixar-los al sòl. També seria bo dificultar-ne el pas
Roure de can Rabassa	Quercus humilis	1	
Alzina de Can Grau Espatllat	Quercus ilex	1	Quatre metres de perímetre i 17 d'alçada. Està en edat madura però té una vitalitat molt baixa. Cal fer una esporga de reducció
Suro de Can Grau	Quercus suber	1	
Suro del Golf de Caldes	Quercus suber	1	Perd vitalitat a causa del seu aïllament i d'estar envoltat de gespa. Cal eixamplar la zona sense gespa i posar fulla morta en el peu de l'arbre
Pi de Can Rufí	Pinus pinea	1	
Suro del camp de futbol d'Aigües Bones	Quercus suber	1	
Freixe del carrer Taronja	Fraxinus angustifolia		

FONT: Ajuntament de Caldes de Malavella

NOTES PRÈVIES:

• A partir del freixe de Cal Manco i fins a Franciac ens remetem, per qüestions d'espai, a les fotos que ja van sortir publicades en el número 35 de l'Aquae. En aquest número només farem la ressenya en forma de text a excepció del tram nou per accedir al pi de can Teixidor i al de can Carbó. Tampoc no mostrem les fotos d'accés al suro del camp de golf ja que per veure'l cal demanar autorització prèvia i personal del camp us hi acompanyarà. Igualment, bona part de la tornada, com que segueix la pista principal hi surt només ressenyada amb text i sense fotos.

• Alguns d'aquests arbres estan dins de propietats privades a l'entorn de cases i no hi podem entrar sense permís dels propietaris.

Sortim de la plaça de la Selva. Si mirem en direcció sud-est, veiem el carrer porxat i diferents comerços, entre aquests locals hi trobem un pas interior que mena a un pont per creuar la riera (**foto 1**). El passem i continuem recte endavant. Estem en el carrer Jacint Verdaguer en el primer trencant girem a l'esquerra, som al passeig de Ronda (**foto 2**). Caminem uns 100 metres fins a trobar a la dreta el carrer de Sant Esteve (**foto 3**). A la nostra esquerra veiem un parc infantil i una tanca vegetal en forma de laberint. Girem per acostar-nos i passar pel cantó fins arribar a una petita rampa empedrada. Just al cim de la rampa trobem el majestuós roure de la Font de la Vaca (**foto 4**) i, al cantó, la font del mateix nom. Pareu atenció als altres roures que l'envolten.

Continuem en la mateixa direcció passant pel cantó del Casinet, petit edifici que ens queda a la dreta i anem a sortir al carrer asfaltat. Davant tenim un carrer que fa pendent, la baixada de la Font de la Vaca. Nosaltres girem a la dreta pel passeig de la granja (**foto 5**). En el segon trencant trobem l'avinguda Sant Maurici, girem a la dreta baixant uns 30 metres, per girar a l'esquerra i agafar el carrer que ens queda més a l'esquerra dels dos que veiem davant, el camí vell de Sant Sebastià (**foto 6**). Girem a la dreta en el segon trencant on hi veiem un transformador d'electricitat (**foto 7**). Seguim 300 m endavant i deixem tres trencants a la dreta, el carrer que seguim gira a la dreta i nosaltres agafarem, en aquest punt, la via que surt a l'esquerra (**foto 8**). Avancem 50 metres i a la dreta (**foto 9**) trobem un camí de terra que puja al cantó d'una casa, cal Manco. L'agafem i pugem fins a la cantonada, girem a l'esquerra resseguint el perímetre de la finca i fem uns 50 metres. Ens enfilem al marge del camp i mirant dins el terreny veurem la capçada del Freixe de Cal Manco (**foto 10**) (propietat privada).

10

veiem una pista desdibuixada que entra en el bosc (foto 13). Entrem per aquesta via, fem un tros recte i després un revolt a l'esquerra, una mica més endavant anem girant a la dreta i trobem una pista que surt a la nostra esquerra. L'agafem (foto 14). Fem una pujada i un gir a la dreta, al cap de 150 m travessem un camí ample (foto 15), el creuem i seguim en la mateixa direcció a l'altra cantó del camí. Seguim uns 60 m i a la nostra dreta veurem el Pi Gros d'en Llimona o de can Teixidor (foto 16).

11

Desfem el camí i tornem a l'asfalt. Fem 50 metres per on hem vingut i ens trobem, a la dreta, el recorregut que hem fet; davant una mica a la dreta, el carrer dels Països Catalans; i una mica a l'esquerra el carrer de Sant Sebastià. Baixarem per Països Catalans (foto 11) i passem una primera rotonda i a la segona, on hi ha uns xiprers i pollancre, girem a l'esquerra, passem per davant de la Comissaria. Uns metres més endavant, trobem un semàfor i la carretera que travessarem en el pas de vianants. Girem a la dreta i seguim la vorera que després de travessar la riera Sta. Maria, ens fa girar a l'esquerra. Al fons veiem l'estació de tren. Una mica més endavant hem de travessar el carrer per seguir en la mateixa direcció per la vorera enganxada a les cases (carrer Cadí). Una mica més endavant el carrer passa entre una casa isolada i uns tallers, des d'aquí veiem el túnel que passa sota la via del tren.

Creuem el túnel (atenció als vehicles, no hi ha marge per als vianants). A uns 50 m de la sortida agafem la carretera que gira a la dreta i que indica Can Solà Gros. Seguim per l'asfalt. Uns 500 m més endavant trobem una pista que ens surt a l'esquerra al mig dels camps, l'agafem (foto 12). 100 m més endavant arribem el bosc i la pista gira a la dreta. Avancem una mica més i a la nostra esquerra

12

13

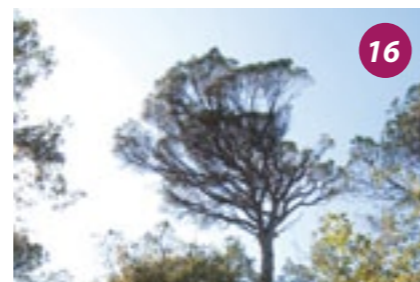
14

15

Desfem el camí per tornar a l'asfalt. Continuem a l'esquerra en direcció la urbanització de Can Solà Gros. Fem uns 400 m i trobem un camí a la dreta que és l'entrada de Cal Frare Torrent, continuem per

l'asfalt i uns metres més endavant trobem un senyal de trànsit de límit de velocitat 30 i a sota una de perill per ressalt a la via (foto 17). Girem a l'esquerra i deixem la carretera per entrar en un camp on caminarem pel marge (foto 18), fins arribar a un bosquet i girem a l'esquerra per vorejar-lo uns 30 m fins que trobem una entrada i pas cap a dins del bosquet (foto 19). Uns metres més endavant veiem l'imponent Pi de Can Carbó (foto 20).

16

17

18

19

20

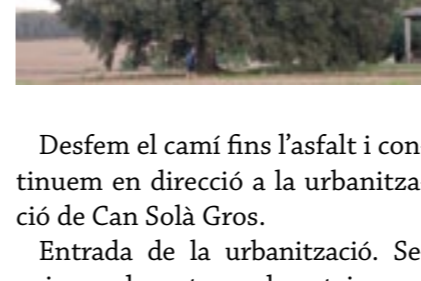
21

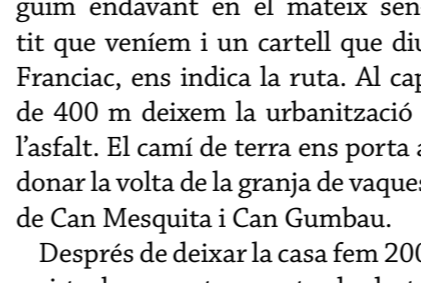
22

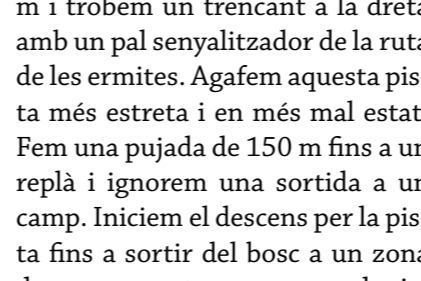
23

24

25

26

Desfem el camí fins l'asfalt i continuem en direcció a la urbanització de Can Solà Gros.

Entrada de la urbanització. Seguim endavant en el mateix sentit que veníem i un cartell que diu Franciac, ens indica la ruta. Al cap de 400 m deixem la urbanització i l'asfalt. El camí de terra ens porta a donar la volta de la granja de vaques de Can Mesquita i Can Gumbau.

Després de deixar la casa fem 200 m i trobem un trencant a la dreta amb un pal senyalitzador de la ruta de les ermites. Agafem aquesta pista més estreta i en més mal estat. Fem una pujada de 150 m fins a un replà i ignorem una sortida a un camp. Iniciem el descens per la pista fins a sortir del bosc a un zona de camps que travessarem pel mig,

seguint la pista que travessa un rierol i fent un parell de revolts pas-sa al cantó d'una casa, Can Feliu.

La pista s'acosta al bosc que ens queda a l'esquerra i uns 200 m més endavant trobem primer un trencant. Seguim en la mateixa direcció que portàvem. Més endavant passem pel cantó de Can Ponç, que queda a la nostra esquerra. A la dreta, en els camps, i veiem una estructura metàl·lica per fer-hi un cobert. A uns 500 m veiem una casa a la nostra esquerra, Can Mas-sic.

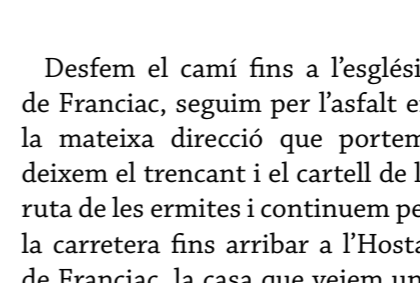
Seguirem la pista fent revolt a la dreta i ignorant el ramal de l'es-querra. Continuem per la pista principal fins a arribar a l'asfalt.

En trobar l'asfalt veiem un cartell indicador de la ruta de les ermites. Girem a la dreta i anem per la car-retera fins a les escales que ens porten a l'església de St. Mateu de Franciac.

Continuem per l'asfalt en la ma-teixa direcció, fem una baixada i tot seguit una pujada en forta pen-dent. Quan arribem al planer veiem una pista que surt a la nostra dreta (foto 21). L'agafem i a uns 400 m ens trobem davant can Grau Espatllat. Abans d'arribar a la casa ja podem veure la bonica alzina en un entorn enjardinat (foto 22) (propietat privada).

23

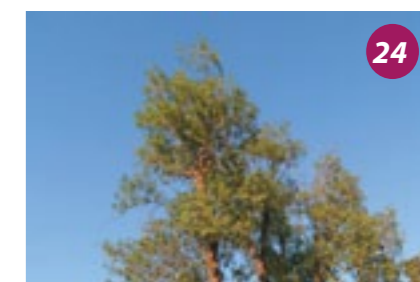

24

Desfem el camí fins a l'església de Franciac, seguim per l'asfalt en la mateixa direcció que portem, deixem el trencant i el cartell de la ruta de les ermites i continuem per la carretera fins arribar a l'Hostal de Franciac, la casa que veiem uns 300 m més endavant. Seguim fins a l'entrada de la casa, a l'altra cantó del que venim. Sortim de la carre-

tera per passar davant de la porta i continuar en el mateix sentit (foto 23). Uns metres més endavant en una zona d'horta veurem a la nos-tra dreta, el Freixe de Can Geli (foto 24) (propietat privada).

Aquest freixe va ser objecte de transplantament quan es varen iniciar les obres de l'autovia, aviat farà 10 anys. Cal felicitar les per-sones responsables de la tasca de salvament d'aquest exemplar, tant pels esforços i recursos dedicats com per la feina ben feta, ja que podem donar fe que l'arbre gaudeix de bona salut.

24

25

26

Tornem per on hem vingut i fem la volta a la casa com si anéssim a Franciac. Al cap de pocs metres agafem un trencant a l'esquerra que diu "Veïnat de Santa Margari-

da” (foto 25) i que ens puja a un pont per travessar l’autovia. Al final de la baixada del pont girem a l’esquerra per una pista amb un rètol indicador que ens assenyalava la ruta de la Via Augusta (foto 26). Seguim recte per passar pel cantó del restaurant la Thiona. Passada la casa girem a la dreta i després a l’esquerra per passar per un túnel sota l’Eix transversal. Sortint girem a la dreta fem una pujada (foto 27) i tornem a girar a l’esquerra (foto 28) deixant la pista que segueix paral·lela a l’eix. Seguirem per aquesta pista un quilòmetre, passant pel cantó d’una casa en runes i per sota la línia elèctrica. Finalment arribem davant les instal·lacions del Golf PGA de Caldes. Trobem la Creu de la Mà, una creu de ferro que ja hem visitat en altres sortides (foto 29). Darrera de la creu trobem una porta metàl·lica per entrar al recinte. Per visitar el Suro del Camp de Golf, cal avisar als responsables de la instal·lació que us hi portaran (972 472 577).

27

28

29

A la nostra esquerra veiem el camp de pràctiques de picar les pilotes de golf, anem a la dreta fins

a trobar el carrer asfaltat i girem a l’esquerra fins arribar a una bifurcació. Just a la nostra dreta veiem un rètol indicador del camí ral. Agafem la via de l’esquerra i uns 250 m més endavant trobem la rotonda davant de l’hotel, agafem la segona sortida i seguim fins la següent rotonda. Davant nostre tenim la sortida del camp però nosaltres anirem per la via que se’ns obre a la dreta, seguim uns 80 m i girem per un trencant a l’esquerra i uns 200 metres més endavant trobem una bifurcació, en un entorn residencial amb cases a les dues voreres. Girem a la dreta i anem baixant uns 350 m. Quan arribem a planer, el carrer inicia un lleuger revolt a la dreta, a la nostra esquerra hi veiem un camp de joc i a pocs metres d’on som, un carril de ciment pels vehicles del golf, agafem aquest camí en sentit esquerre. Fem uns 250 m i després d’una baixada trobem, dins la gespa del camp de joc, el suro del Golf de Caldes (foto 30).

30

Dissortadament aquest arbre és mort, malgrat que manté una imatge imponent que es magnifica pel fet d’estar aïllat.

Tornarem per on hem vingut fins a la rotonda on hem vist la sortida del camp. Seguim recte endavant fins a travessar el pas a sota l’autovia (foto 31). Com que aquest tram està en obres pel desdoblament de l’N-II les zones fotografiades canviaran d’aspecte quan hi aneu vosaltres. Trobem la rotonda i agafem el vial de l’esquerra que va a Franciac (foto 32) i uns 100 m més endavant, trobem a la dreta una pista que, canviant de sentit ens puja en direcció a la gasolinera (foto 33). Pugem per aquesta pis-

ta, passem pel cantó de la rotonda però més elevats, fem una rampa curta i una mica més endavant desemboquem a una pista, girem a l’esquerra (foto 34). Seguim la pista ignorant tots els trencants, voregem camps i bosc i mantenim aproximadament la mateixa direcció durant un quilòmetre. El camí ens gira una mica a l’esquerra en una entrada de bosc. Quan sortim d’aquesta zona arbrada ignorem una pista que ens surt a l’esquerra i seguim en la mateixa direcció, passant pel cantó d’una casa, Can Català. Seguim la pista i 450 m més enllà, trobem el trencant que hem agafat a l’anada, amb el cartell indicador de la ruta de les ermites. Deixem el trencant i seguint la pista, desfem el camí d’anada per tornar a Caldes. ■

31

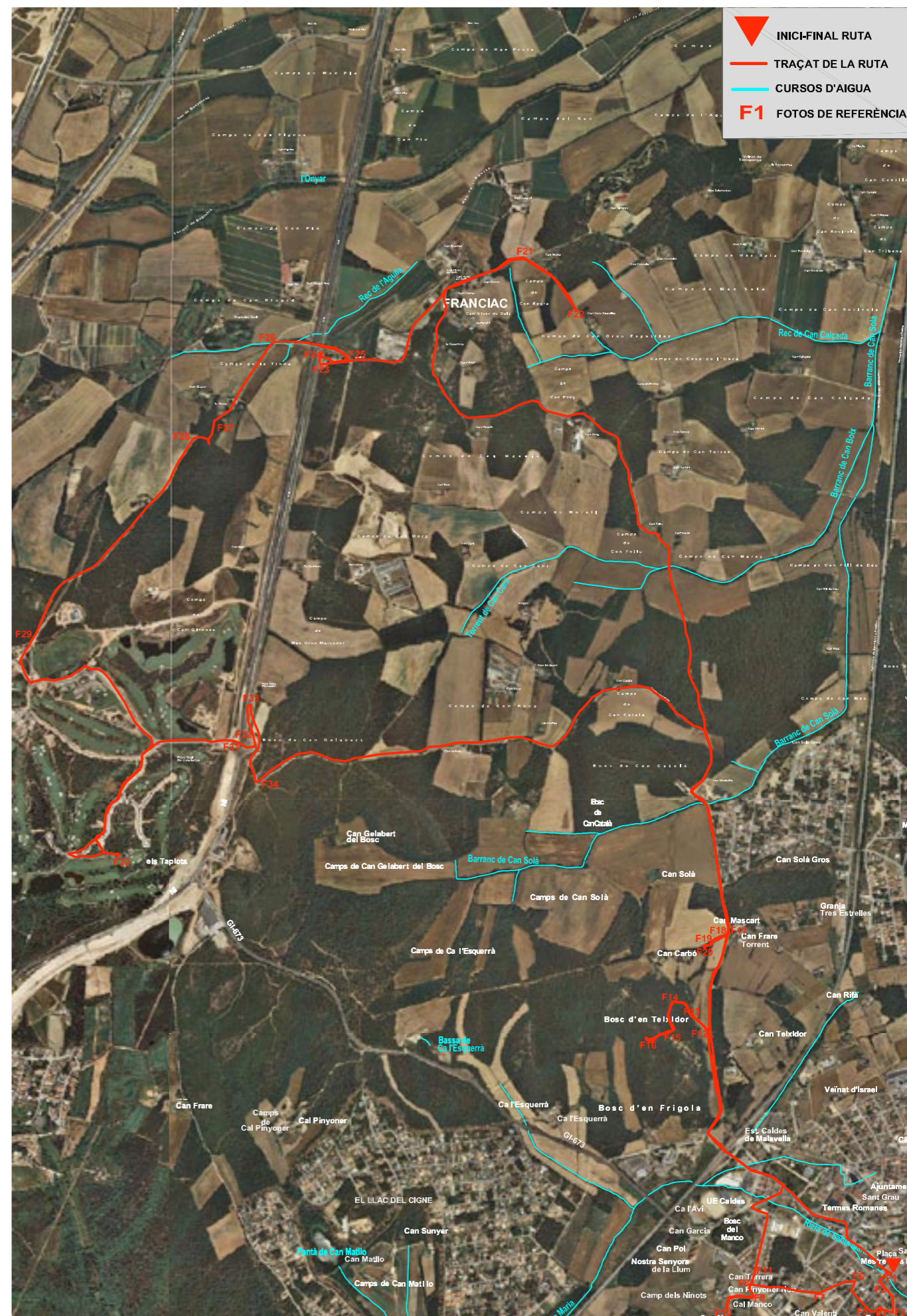
32

33

34

INICI-FINAL RUTA
 TRAÇAT DE LA RUTA
 CURSOS D'AIGUA
 F1 FOTOS DE REFERÈNCIA

Autor: Miquel Garcia. **Camp de girasols a la masia de Can Roig,** Aigües Bones

Si t'agrada fer fotos i en tens alguna sobre Caldes, fes-nos-la arribar a aquae@caldesdemalavella.cat, juntament amb el teu nom i cognoms i una breu descripció de la foto. Pot ser d'activitats que es celebren a Caldes, de natura, d'edificis... D'entre les que rebem, en triarem una per col·locar-la a l'última pàgina de la revista!